

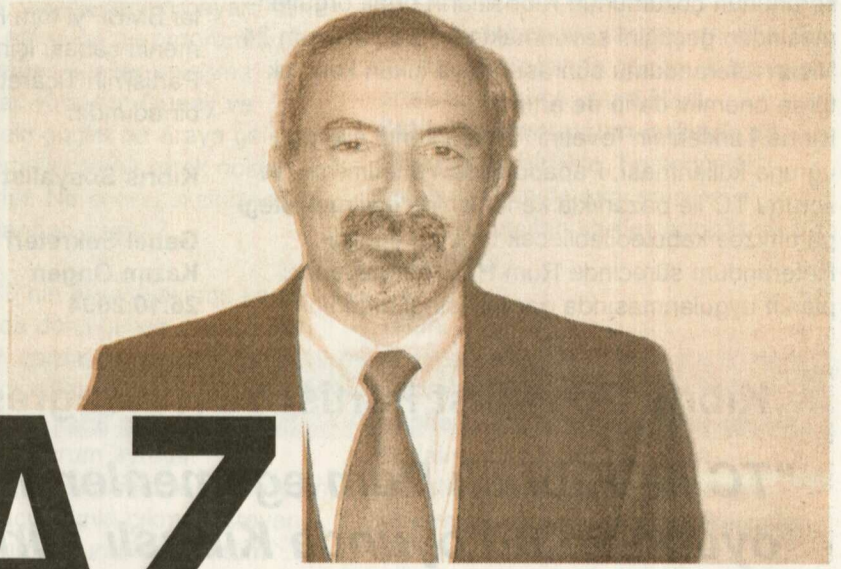
Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Kasım 2004, Yıl 8 Sayı: 133 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KSP GENEL SEKRETERİ KAZIM ÖNGEN VURGULADI:

TC'DEN İCAZETLE İKTİDAR OLUNMAZ



❖ Bu seçimler, icazet alanlarla , almayanlar arasında olacaktır.

❖ Bu seçimler, burjuvaların milliyetçi duruşuyla, Kıbrıs halkı arasında yaşanan mücadeleyi temsil edecektir.

❖ Bu seçimler, Denктаşlarla ittifakı "zorunlu görenlerin" yanıldığı seçimler olacaktır.

❖ KSP, bu seçimlerde Kıbrıs'ı "ortak vatan" yapma çabasında olanlarla ve koltuk sevdalısı olmayanlarla birlikte yürüyecektir.

Başyazı

SOSYALİSTLER SORGULUYOR

Yeniden Kuzey Kıbrıs bir seçim sürecine giriyor. Daha bir yıl önce seçimler yapıldı ve ülkede yeni bir hükümet kuruldu. Ne oldu da yeniden ülke bir seçimle karşı karşıya kaldı? İşte bu sorunun yanıtını aramazsak...

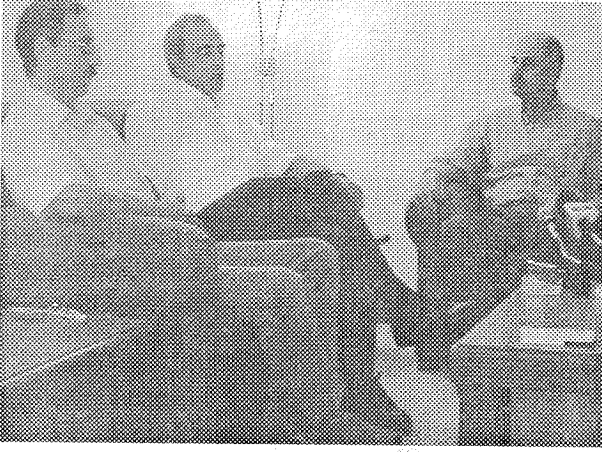
Devamı Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler?

Sosyalist Gözlem	Sayfa 3'te
Özdemir Göçer	
Londra Mektubu	Sayfa 3'te
Ahmet Önal	
Nazlıca	Sayfa 4'te
Nazlı Şahin	
Parka	Sayfa 6'da
Ziya Çelik	
Tavır	Sayfa 7'de
Ahmet Cenkler	
	Sayfa 10'da

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Heyeti Ticaret Odasını Ziyaret Etti



Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın kamuoyuna dönük ortaya koyduğu "iki toplumlu sivil inisiyatif" projesi ile ilgili görüş alışverişi yapmak için Parti yetkililerimiz Ticaret Odası'na bir ziyaret gerçekleştirmiştir. Kıbrıs Sosyalist Partisi kuruluşundan beri Kıbrıs sorununun çözümünün Kıbrıslıların ortak örgütlenmesinden geçtiğini savunmaktadır. Bu yaklaşım 24 Nisan referandumu sonrası ortaya çıkan konjunktürde önemini daha da artırmıştır.

Kıbrıs Türkleri'nin "evetini" TC'nin kendi çıkarları uğruna kullanması, Papadopoulos Yönetimi'nin ise sorunu TC ile pazarlıkla kendi lehine çevirme isteği partimizce kabuledilebilecek bir olgu değildir. Referandum sürecinde Rum Halkı'nın güvenlik, planın uygulanmasında garanti isteği, adanın

askersizleştirilmesi ve benzer hususlardaki hassasiyetlerini dikkate alarak ortak yeni bir çabaya girmek kaçınılmazdır.

Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın başlattığı bu girişimin, tüm ada halkının ortak çabasına dönüşmesi ve çözümün ada halkı tarafından bulunması siyaseti KSP'nin desteklediği bir siyasettir.

Papadopoulos Hükümeti'nin AB üyeliğiyle avantaj elde etmesi çabasına karşılık, Kuzey'de de yetkilileri Tayyip Erdoğan Hükümeti'ne terketmek ve bu ortamda tüm önceliği seçimlere dönük kullanmak bir yanılgıdır.

KSP, Kıbrıs Türk Halkı'nın kendi iradesini eline alarak, bu iradeyi ortak örgütlenme ve çabayla soruna çözüm için kullanması gerektiğini savunmaktadır.

BMBP'yi oluşturan ve bu güne kadar halkımızın mücadelesine önderlik eden örgütler, önceliklerini "seçim" üzerine yoğunlaştırmaktan çok Kıbrıs Halkı'nın ortak örgütlenmesine dönük kullanmalıdır. BMBP'yi tüm Kıbrıs BMBP'si haline dönüştürmenin çabası içinde olmalıdırlar. Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Ticaret Odası'na ziyareti bu yönde atılmış bir adımdır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Genel Sekreteri
Kazım Öngen
26.10.2004

Kıbrıs Sosyalist Partisi YBH Kongresinde Vurguladı:

"TC ile Kıbrıslı Rum egemenler arasında oynanan oyunu ve bu oyunda Kıbrıslı Türk halkın figüran olmasını reddediyoruz."

30 Ekim tarihinde yapılan YBH Kongresi'ne Güney'den AKEL, DİSİ gibi Partiler yanında bazı örgütler Kuzey'den ise sadece KSP katıldı.

Gündemin 2. maddesi gereği YBH adı YKP (Yeni Kıbrıs Partisi) olarak değiştirildi ve Kongre bu yeni ismi ile devam etti. Kongre'de, Diğer misafirler yanında, KSP Genel Sekreteri Kazım Öngen de mesajını okudu. Açıklanmayan nedenden dolayı (YBH'nın isteği üzerine KSP mesajını tercüme için önceden YBH'ya göndermişti) mesaj Rumca'ya tercüme edilmediğinden Rum konuklara hitap edilemedi.

Mesaj aynen şöyle:

Sayın Başkan, Değerli Konuklar, Kongre Üyeleri, Yoldaşlar,

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak Yurtsever Birlik Hareketi'nin 8. Olağan Kongresi'ni en içten yoldaşlık duygularıyla selamlar, Kongre'nize dayanışmamızı ve davetiniz için teşekkürlerimizi iletiriz.

Değerli yoldaşlar, Başta Anglo-Amerikan emperyalistleri olmak üzere, sözde ana-vatanlar ve onların yerli işbirlikçi-

leri tarafından yaratılan Kıbrıs sorunu, ülkenin ve halkın bölünmüş ve işgal altında sürmekte olan konumuyla devam etmektedir. Son yıllarda Kıbrıslı Türk halkın bu statükonun yıkılması, adaya barış ve demokrasinin gelmesi ve ortak vatanın yaratılması yolunda vermekte olduğu savaşıma rağmen, sorun çözülmemiştir. Çünkü, yıllardır, Kıbrıs sorununun yaratan emperyalist güçlerden ve yerli işbirlikçilerinden inisiyatif beklenmiştir. Adayı bölenlerden aday birleştirmeleri beklenmiştir, beklenmektedir. Son tahlilde, yaşanan pratikle, referanduma sunulan ve bir emperyalist plan olan Annan Planı'nın sorunu çözmediği, çözemediği ortaya çıkmıştır.

Yaşanan pratik bizi farklı bir politik yol izlemeye zorlamaktadır. Bu yol, Türk'ü ile Rum'u ile tüm Kıbrıs halkının inisiyatifi ele alarak soruna doğrudan taraf olması ve çözüm iradesini ortaya koymasıdır. Bu konuda, başta siyasi partiler olmak üzere tüm Kıbrıs barış ve demokrasi güçlerine, ortak bir cephede bir araya gelerek, çözüm üretmek ve savaşım yürütmek açısından büyük bir sorumluluk düşmektedir.

Bugün geline aşamada, Kıbrıs, TC egemenleri ile Kıbrıslı Rum egemenler arasında bir pazarlık ve rehine konumuna indirgenmiştir. CTP kurmaylarının barış ve demokrasi güçlerine karşı takındığı itici tavır, TC egemenleri ile yürüttüğü "izolasyonları kaldırma" adı altındaki, beklentilere cevap vermeyen ve maalesef ayrılıkçı politika sonucu, halk, çözüm vizyonundan uzaklaştırılmış, savaşım gücünü yitirmiş, şovenizm tırmandırılmış, çözüm ve demokrasi güçleri dağıtılmış ve yıldınlığa itilmiştir.

Biz Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, TC ile Kıbrıslı Rum egemenler arasında oynanan oyunu ve bu oyunda Kıbrıslı Türk halkın figüran olmasını reddediyoruz. Yılgınlığı, çözülme ve dağınlığı reddediyoruz. Kıbrıs halkının çözüm, barış ve demokrasi savaşımında ortak örgütlenmesi ve bu savaşımı zaferle sonuçlandırması için gereken sorumluluğu üstlenmeye hazırız.

8. Kongre'nizin birleşik ortak vatanın yeniden yaratılması için verilecek ortak savaşımında ileriye doğru bir adım olarak başarıyla sonuçlanmasını diler, saygılar sunarım.

Başyazı

SOSYALİSTLER SORGULUYOR

Yeniden Kuzey Kıbrıs bir seçim sürecine giriyor. Daha bir yıl önce seçimler yapıldı ve ülkede yeni bir hükümet kuruldu. Ne oldu da yeniden ülke bir seçimle karşı karşıya kaldı?

İşte bu sorunun yanıtını aramazsak, "bu seçimlerde nasıl tavır alınmalı" sorusuna doğru yanıt bulunamaz.

Geçen yıl yaşanan seçim süreci, ikili bir hedefi gözetilen bir mücadele perspektifinde geçti. Birincisi, Kıbrıs Türk Halkı'nın kendi kendini yönetme isteği, ikincisi de Kıbrıs'ta bir çözüme ulaşma talebidir. Geçen bir yıl içinde halkımız hedeflediği bu iki olguya ulaşamamış, tam tersine beklentiler ve hedefler daha da gerilemiştir. İşte bu nedenler doğru analiz edilmezse, bugün neler yapılmalı sorusunun cevabı da bulunamaz.

Seçim sonuçlarının ortaya çıkışı ile birlikte "Denktaşlarla-rejimle-TC'ile" ittifak dayatması ile karşı karşıya kalan CTP, bu ittifakla halkın beklentilerine çare olamayacağını maalesef görmemiştir.

Kıbrıslı Rumların Plana "hayır" demelerinin arkasına saklanan CTP "halkın kendi kendini yönetme" talebini de beraberinde gözardı etmiştir. Başta CTP olmak üzere Akıncı ve diğerlerinin TC güçlerinden, dolayısı ile Tayyip'ten, "kendi kendini yönetme" erkini talep etmeyecekleri bir seçimden ve bu seçimde bu tür partilerle sosyalistlerin "seçim ittifakından" hangi olumlu sonuç çıkar. Bu konuda yaşananlar çıkmayacağını en belirgin kanıtı değil mi? Onyıllardır ülkemizi despotizmle yöneten TC askeri güçleri ve buradaki işbirlikçileri tüm varlıkları ile iktidarı ellerinde tutarken, neyin-kimin seçimini yapacağız?

İşte bizlere göre kritik sorun budur. Kısacası yaşanacak yeni bir seçimin ana hedefi konusunda yeni yanılgıların önü kararlı bir şekilde kesilmelidir. Yaşanacak seçim sonrası yine Tayyip Erdoğan ve CTP-DP ittifakı elbirliğiyle halkın "kendi kendini yönetme" talebinin önüne set çekerlerse sonuçta ne değişecek? CTP, bu konuda halka ne söyleyecek? Bu süreçte ne savunacak?

Kıbrıslı Türkler'in siyasal haklarını Papadopoulos ile pazarlık eden TC güçlerine kim dur diyecek? CTP mi? Akıncı mı? Kim dur diyecek?

İşte sosyalistlerin yaşanacak seçim sürecinde öne çıkardıkları unsurlardan bazıları bunlardır.

İlkesiz, prensipsiz, "TC'nin ayırdığı 3-5 koltuğa oturma gayreti ile Papadopoulos'u bahane göstererek "Kıbrıs Türk milliyetçiliğine" sarılan sözde sol partiler, Kıbrıslıların "ortak vatan için, ortak örgütlenme ve ortak mücadele" şiarından uzak durmuşlardır. Durmaktadırlar.

Bu ülkenin sosyalistleri bu seçimlerde, TC'den siyasal erk talep eden, Güney-Kuzey ortak örgütlenme çabalarına katılmayıp engel olan, Kıbrıs sorununa Kıbrıslıların çare bulmasına sırtını dönen partilere sırtını dönecektir.

Bu halk çok seçim gördü.

Yaşanan bu seçimlerde TC-Denktaş ittifakının kırılması yönünde samimi çalışma yürüten siyasal yapılar dışındakiler sadece kendi çıkarlarını düşünmüşlerdir. Bu teslimiyetçi partilere, kendi çıkarları için halkın çıkarlarını çöpe atmalarına sosyalistler koltuk değneği olmayacaktır.

Neler oluyor neler?

Seçim Oluyormuş??

23 Ocak-20 Şubat arasında seçim olacakmış. Oğul Denktaş'ın demesi. Mümkün. Ama baba Dentaş'ın ağzından duymadan kimse inandıramaz bizi seçim olacağına. İki ay varmış baksana. Hükümet kurma görevi başkalarına verilebilirmiş. Ne dalavereler dönecek bir görelim. UBP seçim istemiyor! Mevcut azınlık hükümetini dışarıdan destekleyebilir. DP'ye 4-5 kayıp verebilir. Hatta daha fazla? Bunlar gözardı edilmeyecek olasılıklar. DP ancak ve ancak UBP'yi temizleme ihtimali olan bir seçimi isteyebilir. Onun da garantisi yok. Kendisi ter temiz olabilir. CTP'nin seçim isteği de su götürür. 'hükümetin izleyeceği Kıbrıs politikasının, 24 Nisan'ın sonuçları ışığında ve Türkiye ile birlikte saptanması' siyasetiyle hareket eden bir CTP için mevcut durum en uygunu. Baba-oğul Denktaş'lara kalmıştır seçimi yaptırmak ya da yaptırmamak. İyi sağacaklar bu ineği. Lenin tüm burjuva meclislere 'domuz ahır' lakabını takmıştı. Müslüman memleketleri hiç düşünmemiş ki. Bizde domuz ahır yoktur -Güneydekiler başka tabii ki. Bizdekinin ne olduğunu Nazım Beratlı söylesin.

Nazım Beratlı bu tespiti nedeniyle Lenin'in Dünya görüşünün darlığını ispatlar bize ama, şunu unutmayın.

Lenin internet üzerinden meta olmayan meta satan kapitalistler dönemini görmediydi ki. Hem Nazım Beratlı gibi bir deha da değildi!

Tek tek vekillilerin hiçbiri de seçim istemiyor.

Yani, baba Dentaş'tan olur gelmeden kimse seçim derdine düşmesin.

Akıncı efendi 24 Nisan referandumu sonunda acele tarafından yeni Kıbrıs'taki yeni seçimlere katılmak için kendi partisini kurma derdine düştü. Denildi kendisine: dereyi görmeden paçayı sıvama. Birliği bölme. Ama çok bilen çok yanıdır misali bildiğini okudu hazret. Hala daha yeni Kıbrıs seçimlerini bekler. Tabii ki onun bu siyaseti Kıbrıs'ın kurtuluşu açısından zararlı ve ancak ve ancak bencillere özgü bir siyasetti. Ama, bu siyaset, Kıbrıs'ın kurtuluşu diye bir sorunu olmayan bir burjuva siyasetçisi açısından çok yerinde bir siyasetti. Tutarlı bir birlik siyasetinin, her geçen gün radikalleşen bir birleşik cephenin dağıtılması gereklidir. Görevini yaptı. Kıbrıs'ın kurtuluşuna ihanet ederek görevini yaptı.

Kimse gelip de KSP'nin kapısını aşındırmazın seçimlerde ortaklık diye!

Seçimler ilan edilsin bakalım duruma!

Seçimlerde Program!

Cenk önümüzdeki erken seçimlerde (hangi seçimlerde be Cenk? Baba-oğul Denktaş'la anlaşma mı yaptınız da seçimden bahsedersiniz??) partilerin Kıbrıs sorunda bir programları olmasından, hem de halkı tatmin edecek bir programları olmasından bahsediyor. Tek tek saymış vatandaşın bolca duyup da gına getirdiği hususları. Eee. Dedik ya CTP'nin de seçim isteyip istemediği net değil diye. CTP ne önerecek vatandaşa? Ake!le birlikte bir manevra ve yine vatandaşa olmaza dua ettirmek programından başka? Ne önerecek!

KSP dışındaki partilerimizin vatandaşa önereceği, yalana dayanmayan, olma- zla iştiğal etmeyen ne programları vardır? Emperyalistler anlaşma istemiyorlar. Kıbrıs'ın Güney ve Kuzey'indeki güçler bir araya gelip bu burjuva temellerde bir ortak nokta bulamıyorlar. Ne önereceksiniz vatan- daşa? Yalandan başka?

Bir tek KSP'nin emperyalizme karşı, programı da dahil olmak üzere kesin bir siyaseti vardır. Bu nedenle KSP daha seçim laflarının edildiği ilk günler- den seçimlere taraf olan tek partiydi. Şu anda da durum aynıdır. Seçim isteyen, seçimlerde vatandaşın karşısına açık alınla çıkmak isteyen, Kıbrıs'ın kurtuluşunu isteyen tüm partilerimiz için (bu arada Afrika'nın

arslan pehlivanları için de) bir tek program var. KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı. Tüm diğer programlar 30 yıldır ha çözüldü ha çözülecek burjuva yalancılığı programlarının yeni şartlarda tekrardan ısıtılarak -içine sağda solda kalmış artıklar da katılarak- piyasaya sürülmesinden başka birşey olamazlar.

Tersini ispatlayacak baba yiğit var mı?

Yıllar öncesinden denildi size iste- diğiniz bu burjuva parametreler içinde kalan Kuzey ve Güney'in ortak planını oluşturun diye. Nerede o plan? Annan Planı'na şöyle böyle yaklaşırsak olur bu işler? Öyle mi? Hadi koyun ortaya da görelim? Elinizi, belinizi tutan nedir? Gidin aynı burjuva çerçevede, aynı parametreler içinde çözüm diyenlerle ortak bir sonuca varın! Hadi.

24Nisan'ın sonuçları ışığında ve Türkiye ile birlikte, hemencecik anlaşın güneyde aynı yalanlarla halkımızı uyutan kardeşlerinizle de biz de görelim.

Yalan.

Seçimlere Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti oluşturmak için katılım. O zaman bu ülkeyi birleştirmek ve emperyalizmden kurtarmak isteyen yurtsever kesimleri birleştirme imkanına kavuşuruz.

Sosyalist Gözlem Özdemir Göçer

Annan Planı Kıbrıs sorununu çözmek için düzenlenmedi. Bu planın amacı AB'den görüşme takvimi ala- bilmesi için Türkiye'nin önünü açmaktır. Plan amacına ulaşmıştır. Türkiye, 24 Nisan referandumlarında Kuzey Kıbrıs'tan "evet", Güney'den de "hayır" çıkması ile, Kıbrıs'ta işgalci konumun- dan çıkarılmış, 'müdahil garantör' konu- muna oturtulmuştur.

Annan Planı için yapılan referan- dumlardan 1 evet, 1 de hayır çık- masının tesadüf değil, planlı bir tez- gah olduğunu söyleyenlerden biri de BKP dış ilişkiler sorumlularından Özker Özgür'dür. Özker Özgür son olarak 2 Ekim 2004 tarihli Afrika gazetesinde bu görüşlerini yinelemiştir.

Annan Planı ile Kıbrıs'ta oynanan emperyalist tezgahı bozmak mümkün müydü?

Bize göre evet. Yapılması gereken çok basitti. Referandumlardan ya iki evet, ya da iki hayır çıkarmak.

Bu sonucu elde edebilmek için iki tarafta da barış ve demokrasi güç- lerinin birlikte mücadelesi bir önşart idi.

Ne yazık ki 30 aydır sınır açık olmasına rağmen böyle bir güç birliği gerçekleşemedi.

Barış hareketi, adanın iki tarafında ulusal çizgilerle bölünmüş kalmaya devam etti. Kuzey de BMBP gibi bir demokratik kitle hareketi vardı. Güney'de o bile yoktu!

Kuzeyde kitlelerin ve sendikal hareketin liderliği CTP-Birleşik güçlerdeydi. Güneyde de AKEL sol güçlerdeydi.

Yıllardır, solcu, anti-emperyalist ve barış yanlısı kitlelerin nabzını bu iki partinin ellerinde bulundurmaları bile, emperyalist tezgahı bozmamıza ve referandumlardan 2 evet, veya 2 hayır çıkarmamıza yeterli bir önşart idi.

Ama yine de tezgah boşa çıkarıla- madı. Özker Özgür bu tezgahın gerçekliğini vurgularken, CTP ve AKEL'in tezgahın ne denli içinde yer aldıklarını, emperyalist tezgahın başarılı olmasından ne ölçüde sorum- lu olduklarını ortaya koymadı.

Laçça'da yapılan bir sohbet toplan- tısında AKEL'in tehlikeyi farketmediğini kaydetmekle yetindi. Peki ama

Laf Değil İş!

tehlikeyi farkedenden AKEL gibi güçlü ve kitlesel bir partinin bu tezgahı neden bozmadığını anlamak mümkün mü?

Bize göre her iki parti de bugün ulaşılan çıkmazdan sorumludur. Her iki parti de Türkiye AB'ye girene kadar Kıbrıs sorununun askıda kalmasına bilinçli bir şekilde katkıda bulun- muşlardır.

Eğer onların politikaları, barışı sağlamak yönünde ise, bunun için hala çok geç değildir. Her ikisi de hükümettedir. İkisi de "Barış"tan söz ederken mangalda kül bırakmamak- tadırlar.

O halde, Annan Planını ve diğer taslakları bir yana bıraksınlar. Kendi ortak planlarını oluştursunlar, sonra da BM'ye ve ilgili tüm taraflara ilan etsin- ler. "İşte bizim planımız. Bu prensipler ışığında anlaşma imzalamaya hazırız" desinler.

Geriye kalan barış güçlerinin tamının bu planı destekleyeceğin- den eminim.

Ama Kıbrıs halkının değil, emperyal- ist güçlerin çıkarları doğrultusunda hareket eden bu partilerden böyle bir inisiyatif beklemek imkansız bekle-

mektir.

İşin ilginç yanı, özellikle son gün- lerde bütün tarafların 'Kıbrıs'lıların ortak mücadelesini" sık sık dile getirdiklerini işitiyor olmamızdır.

Özellikle AKEL, son haftalarda yap- tığı parti ziyaretlerinde, bunları bol bol dile getirmiş ve ziyaret ettiği partilerle ortak komiteler kurulacağını açık- lamıştır. Bu komitelerin neredeyse tümü barış için uğraş vermek amacı- la kurulacaktır!

Gelgelelim yıllardır Kıbrıslı Türk par- tilerle Rum partiler arasındaki toplan- tıların sonucunda ortak komiteler kuru- lacağı söylenmesine rağmen, bunlar hep lafta kalmakta, dilek ve temennil- erden öteye gidememektedir.

Halkımız artık laf duymak değil, iş görmek istiyor.

Kuracaksanız, işte size fırsat! Bir an önce komitelerinizi kurun ve işbaşı yapın. Ortak mücadele başlamadan, Türkü'yle, Rumu'yla tüm barış yan- lıları, tüm anti-emperyalistler aynı saflarda, kol kola girmezsek, Kıbrıs'a bir kırk yıl daha barış gelmez.

Londra Mektubu

A. ONAL

Bir Hükümet İstifası ve Yeni Bir Hükümet Girişimlerinin İcyüzü

Aylardır azınlık hükümeti olarak varlığını sürdüren CTP-DP hükümeti "bütçesini meclisten geçiremeyeceği için istifa etti" açıklaması mazeret olarak herkese söylendi. Oysa durum gerçekten bu mudur?

Annan Planı çerçevesinde görüşmelerin yapıldığı dönemde, referandum ve sonrasında DP-CTP hükümetinin yaptığı bütün girişimler Kıbrıs'ta bir çözüm elde etmek içindi diye iddiada bulunanlar başlarını deve kuşu gibi kuma gömülü tutanlardır. Bu işin boyutunun TC'nin AB'den tarih alma ile bağıntısı olduğunu görmüyorlar demektir. CTP-DP hükümeti görevini tam anlamıyla yerine getirdi. AKP hükümetine AB görüşmeleri sürecinde kolay nefes alma olanağını yarattı.

TC'nin Kıbrıs sorununu AB görüşmelerinde koz olarak kullandığını

Kıbrıs kozunu terk edecek inancı yürütenler yanılıyorlar. Özellikle de bu inançta olan CTP'li arkadaşlar... Kuzey Kıbrıs'ta yaratılan hükümet kırığı ve bu krizin iki ay sürüncemede bırakılacağı açıklaması, özellikle de 17 Aralık sonrasına sarkıtılması rasgele olmuş bir olay değildir. TC'nin AB'den tarih almak için diplomasi alanında Kıbrıs Cumhuriyeti'nin argümanlarını etkisiz hale getirmek ve Kıbrıs sorununu ileride yine pazarlık olarak kullanacağı açık bir gerçek...

Bu olayın bir yanı... Hükümet krizi ile Kuzey Kıbrıs'ta bir seçim havası yaratıldı. Perde arkasında dönen oyunların icyüzü bu seçim havası ile iyice örtülmüş oldu. TC'nin Kıbrıs Cumhuriyeti ile bu süre içinde ne gibi pazarlıklar yaptığını kimsesi dahi fark etmiyor. İngiliz Bakan McShane ve eski İngiliz TUC (İngiliz Sendikalar Konfederasyonu) Genel Sekreteri ve şimdiki Avrupa Sendikalar Başkanı John Monks boşuna mı Kıbrıs'ta görüşmeler yapıyor. Yakın geçmişte bir dizi İngiliz

milletvekilleri Kıbrıs'ta boşuna mı görüşmeler yaptılar. Uzun süre duraksama gösteren ve "aniden" canlandırılan Slovak Büyükelçiliği himayesindeki siyasi partilerin görüşmeleri boşuna mı devreye sokuldu? Buna ek olarak Lefkoşa'da Tim Potters'in "himayesi"nde yürütülen görüşmeler ne amaçla yapılıyor? Genel konuları görüşen ve çay partilerine katılan ekipler mi bunlar? CTP-DP hükümeti ile TC'ye Kıbrıs sorunu konusunda ateş püsküren barış yanlısı bir dizi köşe yazarları neden aniden aşkla ilgili yazılar yazmaya başladılar? Toplumu ilgilendiren sorun mu kalmadı yoksa? Demokrasi havarisi kesilen emperyalizmin çalışma metodu böyledir işte. Kitlelerden her türlü bilgiyi gizleyerek kapalı kapılar arkasında bir dizi pazarlıklar yaparak kitleleri kazıklamak. Ve bunu daha sonra sıradan kitlelere PAZARLA-MAK. Tam da onların sınıflarına yaraşır bir tavırla: Burjuva Pazarlama metotları ile... Ne de olsa bu konularda tecrübelidirler. Bir dizi metayı da burjuva pazarlama metotları ile, halkı aldatarak satmıyorlar mı?

Bu görüşmelerde aktif yer alan ve şeffaflıktan sürekli söz eden CTP ve AKEL kitleye bilgi vermekle mükelleftir. Ortak oluşturdukları komitenin ne gibi çalışmalar yaptığını ve yapmakta olduğunu barış özlemi içinde yanıp tutuşan kitlelere anlatmak zorundadırlar. Kapalı kapılar ardında TC, Yunanistan, AB, ABD, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk burjuvaların yaptıkları görüşmeleri herkese -Rum Türk- açıklamak zorundadırlar. Kıbrıs'ta var olan hükümet krizi, AKP hükümetinin dönem dönem Kıbrıs konusunda yaptığı basın açıklamaları, CTP başkanı Talat ile DP başkanı Serdar Denktaş'ın Kıbrıs sorunu ve Kıbrıs Rum burjuvazisi ile ilgili açıklamaları perde gerisinde yürütülen burjuva-emperyalist pazarlığın birer parçasıdır. Biz hükümet krizi ile meşgul edilmek yerine politikacıları merccek altına almalıyız. Kıbrıs sorunu ile yaptıkları her basın açıklamasını iyice süzgeçten geçirmeli ve yedikleri haltları ortaya çıkarmalıyız. Hiçbir şeyin gizli kalmayacağını ve onlara günü geldiğinde hesap sorulacağını açıkça bildirmeliyiz bu burjuva-emperyalist politikacılar...

Kıbrıs Türk Hava Yolları Çalışanları Greve Gitti

KTHY çalışanları, 3 arkadaşlarının işten durdurulması nedeniyle greve gittiler.

Önce çalışanlardan bir kısmının ardından da tamamının greve gitmesi ile, mücadele daha da güçlendi. Çalışanların taleplerinin kabul edilmesi üzerine de greve son verildi.

Ancak, işin diğer boyutu da var.

Yani, greve yaklaşım boyutu.

Mesela Yenidüzen gazetesi grevle ilgili yorumlarından birisinde ne diyor bir bakalım;

"KTHY'deki huzursuzluğun cezasını perişan olan yolcu çekerken(...)"

Yani logosunun yanına "emek en yüce değerdir" sloganını koyan Yenidüzen'e göre, grev bir huzursuzluk kaynağı...

Siz neden huzursuz oldunuz ki?

Neden böyle bir yoruma ihtiyaç duydunuz ki?

KTHY çalışanlarının işverene karşı başlattıkları haklı mücadele sizi neden rahatsız ediyor ki?

En yüce değer emek mi yoksa patronların huzursuz edilmemesi mi?

Bu kaçınıcıdır Yenidüzen?

Bu kaçınıcı?

İşçi sınıfını milliyetlerine göre ayırıp, "işte kaçak işçiler" diye manşet bile attınız zamanında.

Amaç nedir diye düşünüyoruz!

İkinci bir nokta ise, KTHY yönetiminin tepkisi ve tehditvari açıklamalarıdır.

Aslında KTHY patronlarının açıklamaları daha "mantık-

Doğru, grevler huzursuzluk verir Yenidüzen!

Ama kime?

Grevden huzursuz olacak kesimler, "emek en yüce değerdir" deme "cüretinde" bulunan kesimler değil, işv-

ereñler ve devlettir.

lı" ve "uygun".

Neden?

İşçisi greve giden adam, işçinin üstüne polisleri de saldırır, ülkücüleri de...

Hatta işten de atar.

Dövdürtür.

Tehdit eder.

İş bulmasını engeller.

Ve bakınız KTHY yönetimi ne diyor grevle ilgili;

"Gayri kanuni eyleme sebep veren sendika yöneticileriyle söz konusu eyleme katılan personele herhangi bir ayırım yapılmaksızın en ağır bir şekilde idari, mali ve cezai işlem uygulanacaktır"

İşte gördünüz mü kimmiş grevden huzursuz olan?!

Eylemi kamu görevlilerinin de desteklemesi üzerine daha da güçlendiğini gören KTHY patronları, aldılar ellerine sazı ve tehditler savurmaya başladılar.

Eh, Yenidüzen de sağolsun, onlara psikolojik destekte bulundu bir nevi...

"Huzursuzluk yaratan eylem" bu tür eylemler ne de olsa...

Değil mi Yenidüzen?! Değil mi KTHY patronları?!

Gancelli

Evren Maner

Yüzde 51 Seçim olasılığı ve ne olacağı üzerine

Bizim buralarda seçim için sokağa çıkıldığında vaat verilmez.

Söz de verilmez.

Ne de akıllı

Bunların hiçbirisi işe yaramaz.

Ne verilir bilir misiniz?

Uzun ve de yüksek nüfuslu çekler.

Kimlere?

Eski paşalara, köy ağalarına, aşiret reislerine, kalabalık aile reislerine, patronlara ve büyük toprak sahiplerine.

Şehirlere gelince de geri kalmış, yıkık mahallelerde Türkiyeli oyların avına başlanır.

Görünen köy ne kılavuz ister ne de harita.

Aralık sonrası yeniden bir seçime girilecek.

Neden mi Aralık sonrası?

Çünkü Ankara'dan, Washington'dan paşalarım, efelerim, şeyhlerim öyle istiyor da ondan.

24 Nisan'da Kuzey evet diyerek TC

hükümetinin önünü açtı ya...

Rumlardan başka Ankara'ya veto verecek ülke yokmuş gibi...

Durmadan nasihat dinliyoruz!

TC'nin Aralık'ta herhangi bir ülkeden Veto kararıyla karşılaşmaması için AB

ülkelerinde hem TC kodamanları hem de ABD elemanları fink atıyor.

Kıbrıs'ta da dengeyi tutmak şart.

Atina-Ankara dengesinin bozulması ve sarsılması kimsenin işine gelmeyebilir, İsrail dahil.

Kim kocaman bir pazardan Avrupa'ya açılmak istemez ki?!

Kıbrıs üzerinde yaşayanlar olarak öyle bir oyuna getiriliyoruz ki.

Hiç durup da Kıbrıs Türkü yok oluyor demeyin.

Rum'uyla, Türk'üyle, Latin'i, Maronit'i, Ermeni'si ile anca beraber kanca beraber.

O ayrıydı, şu öyleydi, biz anlaşılamayız da....

Bu topraklarda ne olarsa, acısını hep birlikte çekeceğiz.

Nasıl ki planlar çoktan yapılmış.

Amerika'sı, Türkiye'si, Yunanistan'ı,

İngiltere'si, AB'si...

Bunların hepsinin çıkarları Kıbrıs

üstünde uyumalı.

Olmadı, çıkarlar için Kıbrıs kullanılmalı.

Herkes istediğini almalı.

Gelelim bizim seçim meselesine.

Kanımcı Kıbrıs'taki siyasi şemsiyenin renklerini de Aralık'ta Brüksel'in

Ankara'ya vereceği kartlar belirleyecek.

O yüzden kimsede şu andaki hükümetten pek birşey beklemesin.

Dış güçler kendi aralarında hesaplaşmadıkça bize birşey etki etmez.

Neden mi?

Çünkü kitlelere durmadan

"Birşey olmaz" düşüncesi yayılmaya çalışılıyor. Dolayısıyla da bireyciliğin ön

plana çıkarılması teşvik ediliyor.

Kıbrıs halkı biraz geniş yüreklidir.

Bu adaya gelen yabancı güçler kadar

katı, sert ve de gaddar değildir.

Ama onları kendi ülkesinin bağımsızlığı için yollatmakta kararlı olduğu

zaman, kaderini ellerine almış olacaktır.

Bu da Kıbrıs'ın kurtuluşu, bölge halklarının geleceği ve dünyanın daha

güzel bir yer olabilmesi için verilecek kavgada bir adım olacaktır.

Ben en tatlı ve en güzel kahvaltıyı sabah saat altıda Ledra Palas'ta işçil-

erle sohbet ederken yaptım...

Güneşin henüz daha doğmadığı Lefkoşa sokaklarında, emeğin özgür-

lüğüne değin bir adım vardı.

Ben en güzel umutları, geleceğin ışığını ve gerçek özgürlüğü, işçilerin,

emekçilerin ellerinde gördüm.

İktidarın, fabrikaların, tarlaların ve iş makinelerinin gerçek sahiplerinin.

Sabah oluyordu...

Havada buharlaşmış nefesler,

Kıbrıs'ın her yanına dağılıyordu.

Ben en güzel kokuyu başak tarlaları ekilirken kokladım.

Nadastan kalkmış bir tarlanın derin uyanıştı güneşle beraber başımı döndüren.

Ve Mustafa ustanın oltalarıydı rüyalarımda süslü, "herkes için avlıy-

oruz" diyordu küçük yüzlü.

Baf'ta üzüm tarlalarında mahsul dolu arabalar sırayla Lefkoşa'ya doğru

yola çıkmıştı.

Limasol'a yaklaşan bir gemi.

Belli ki yükünü bırakacak.

Uzakta kara bulut, bu gece yağmur yağacak.

Uzun uzun, incecik incecik, kendini yönetmeye susamış insanlarımızın

susuzluğuna...

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

Hükümet tartışmalarının varacağı nokta, çözüm ve gerçek kurtuluş yolu hakkında Güney'de çalışan işçilerimizin nabzını yokladık.

Hazırlayan: Canan Onurer Umut Alkım

KSG: Haftalardır hükümet çalışmalarıyla ilgili tartışmalar aldı başını gidiyor. Sizce hükümet çalışmalarıyla veya olası bir erken seçimle iktidara gelecek olan herhangi bir parti siz işçilerin ve toplumun sorunlarını çözebilir mi?



Ali Nalbantsoy

KSG: Haftalardır hükümet çalışmalarıyla ilgili tartışmalar aldı başını gidiyor. Sizce hükümet çalışmalarıyla veya olası bir erken seçimle iktidara gelecek olan herhangi bir parti siz işçilerin ve toplumun sorunlarını çözebilir mi?

Hayır, bence çözemeyiz. Nedenini de söylemek gerekirse, bu iş bize bağlı değil artık. Yani bu Kıbrıs Sorunu'nu çözmek, bizlerin dışında halledilmeye çalışılıyor. Gerçi iç problemlere de bakıldığında da aynı düzen devam edecektir. Çünkü gelen-giden değişmemiştir.

KSG: Sosyalizm deyince sizin aklınıza ne geliyor?

Eşitlik... Yani her insanın eşit yaşayabilmesi. Tabi çok şeyler gelir ama... herkes sosyal yaşamda eşit olur.

KSG: Sosyalist bir sistemde yaşamak ister miydiniz?

Belki olurdu, yaşamak isterdim ama, bu düzen bu raddeye kadar geldikten sonra, yani kapitalist düzen artık iyice yerleşti herkesin evi arabası var kim bırakacak bu malları? Sosyalist sistemde her şey devlettir. Yani adam evini arabasını hadi neyse de, fazladan toprağını vermeye nasıl ikna edilecek? Belki sosyal-demokrasi geçebilir hayata ama tam anlamıyla sosyalizm biraz zor.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta sosyalist bir parti var mı?



Umut Alkım

KSG: Sosyalist bir sistemde yaşamak ister miydiniz?

Çok isterdim. Çünkü o sistemi çok iyi tanıyorum ve biliyorum. En azından bir devlet dairesi emeklisi bir adam emekli maaşı alırken yine aynı devlet dairesine girip de ikinci bir maaş alamayacak. Daha eşitlik içerisinde yaşanan bir düzen olacak.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta sosyalist bir parti var mı?

Şu anda ciddi bir parti göremiyorum. Bir YKP vardı ama o da çevresine insan toparlayamadı.

3-5 kişi kaldılar. Başarılı olmadı.

● Sosyalizm deyince aklıma eşitlik, özgürlük, insanların haklarını alabilmesi, doğrudan demokrasi, yani şu anki yaşadığımız sistem içerisinde var olmayan değerlerin bulunduğu bir sistem geliyor. Bir nevi de işçilerin iktidaridir. (...) Dünyada yaşanabilecek bir sistem varsa, o da sosyalizmdir.

Nihat Sürücü

KSG: Haftalardır hükümet çalışmalarıyla ilgili tartışmalar aldı başını gidiyor. Sizce hükümet çalışmalarıyla veya olası bir erken seçimle iktidara gelecek olan herhangi bir parti siz işçilerin ve toplumun sorunlarını çözebilir mi?

Nihat Sürücü Hayır. Çünkü iktidara gelen partilerin hepsi aynıdır. CTP, UBP, DP partileri hiç değişmez. İnsanların hiçbir sorununu düşünmezler. Şu anda ülkenin en önemli sorunu olan işsizlik halen daha kanayan bir yaradır. Ülkede insana verilen değer çok az. Yani bu hükümetler bunu düşünebiliyorlar mı? İç planları düzeltmiyorlar.

KSG: Sosyalizm deyince sizin aklınıza ne geliyor?

Nihat Sürücü Sosyalizm deyince benim aklıma siyasi ayrılıklar gelir. En uç sağcısı, en uç solcusu. Başka da bir şey gelmez.

KSG: Sosyalist bir sistemde yaşamak ister miydiniz?

Nihat Sürücü Hayır.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta sosyalist bir parti var mı?

Nihat Sürücü Evet var. Bu ülkede hem sağ görüşler var hem de sol. İkisi de olmalı zaten.

Derviş Bilge

KSG: Haftalardır hükümet çalışmalarıyla ilgili tartışmalar aldı başını gidiyor. Sizce hükümet çalışmalarıyla veya olası bir erken seçimle iktidara gelecek olan herhangi bir parti siz işçilerin ve toplumun sorunlarını çözebilir mi?

Değerlendirme yapılacaksa, bence erken seçim olacaktır.

Ama sonucu ne olur bilemem. Ama bugüne kadar iktidara gelen ne sağ partiler, ne de kendilerine sol diyen partiler, özellikle de biz işçiler için hiçbir şey yapmamışlardır.

Ve bundan sonra da bir ilerleme sağlanmalı diye düşünüyorum.

kaydedeceklerini tahmin etmiyorum.

KSG: Sosyalizm deyince sizin aklınıza ne geliyor?

Sosyalizm deyince aklıma eşitlik, özgürlük, insanların haklarını alabilmesi, doğrudan demokrasi, yani şu anki yaşadığımız sistem içerisinde var olmayan değerlerin bulunduğu bir sistem geliyor. Bir nevi de işçilerin iktidaridir. Yani azınlık olan kesimin



Derviş Bilge

elinden gücü alıp hak eden kesimin yönetim şeklidir.

KSG: Sosyalist bir sistemde yaşamak ister miydiniz?

Tabi ki yaşamak isterim. Dünyada yaşanabilecek bir sistem varsa, o da sosyalizmdir.

KSG: Sizce Kıbrıs'ta sosyalist bir parti var mı?

Kıbrıs'ta sosyalist bir parti var. Kıbrıs Sosyalist Partisi. Ben de o partiye sempati duyuyorum. Tabi ki sadece isminden değil, yaptıklarına da bakarak bu partinin sosyalist olduğunu düşünüyorum.

Bence Kıbrıs Sosyalist Partisi, tek sosyalist parti olduğunu artık göstermelidir. Bugüne kadar hep büyük partilerin güdümündeymiş imajını verdi topluma. Ama erken seçim veyahut yeni açılımlarla kendi öz varlığını ortaya koymalıdır. Kendini daha fazla anlatmalıdır bu insanlara.

Özellikle kendi programı ve tüzüğü ile birlikte biz işçilerin karşısına çıkmalı diye düşünüyorum.

PAPADOPULOS ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇISI!

Denktaş'tan sonra Papadopoulos da bağımsızlık savaşçısı ve de anti-emperyalist oldu. Papadopoulos yaptığı açıklamada BM ve AB'yi içişlerine karışmakla suçladı. Bravo Papadopoulos, çok cesaretli bir girişim. Emperyalizm tarafından kontrol edilmek de insanın canını bir yerden sonra sıkıyor değil mi Papadopoulos? Tescilli TMT'cilerden sonra, tescilli EOKA'cılar da anti-emperyalist oluyorlar artık. Denktaş beye çok sorduk, TMT'yi kim finanse etti, kimler yönlendirdi, kimlerle ilişkisi vardı, kimlere hizmet etti diye. Biz üşenmeyiz soru sormaktan. Aynı soruları Papadopoulos'a da soralım. EOKA'yı hangi emperyalistler finanse edip kendi

çıkarlarının bekçisi yaptı? EOKA şimdiye kadar kaç tane solcu, devrimci, yurt-sever, solcu Kıbrıslı Rum ve de Türk öldürdü? O zamanlar içişlerine karışmıyorlardı EOKA'nın değil mi Papadopoulos? Ya da şimdiye kadar Kıbrıs Cumhuriyeti'nin içişlerine karışmadılar da şimdiden sonra karışmaya başladılar öyle mi? Annan Planı sürecinde hangi emperyalist "hayır" çıkması için zorladı sizleri? Ya da tersinden soralım, Annan planı sürecinde hangi emperyalistler hangi kurumlara milyon dolarlar akıttılar? Sizler de hayır için para aldınız mı Papadopoulos ve de ekibi?

IMF: " Kıbrıslı Türk işçilere geçit verin"

Uluslararası Para Fonu (IMF), Kıbrıs Yönetimi'nin emek piyasasında esnekliğin sağlanması için Kıbrıs Türklerinin geçiş noktaları sayılarının artırılabilirliğini bildirdi. IMF anlaşmasının 4. maddesi uyarınca Güney Kıbrıs Yönetimi ile yapılan müzakereler sonrasında hazırlanan ön konsültasyon raporu 29 Ekim'de açıklandı. IMF raporunda, Kıbrıs'ın güneyi için "emek piyasası, tam istihdama yaklaşmakla iyi işleyen bir durumda, ancak emek piyasasının iyileştirilebilmesi için hala fırsatlar bulunuyor, bazı sektörlerde işçi noksanlığı bulunmaktadır, büyüme hızlanırken emek piyasasının daralma olasılığı bulunabilir."deniliyor. IMF yayınladığı raporda emek piyasasında esnekliğin teşvik edilmesi için "Yarı zamanlı ve sabit-dönemli çalıştırmayı, o yolla özellikle kadınların iş gücüne katılımını artırmak, eğitim ve emek piyasası arasındaki bağlantıyı, işçilere intibak edebilmesi açısından güçlendirmek" yöntemlerini sıralıyor. Raporda yabancı işçilerle bir araya gelerek esnek bir çalışma politikası uygulanmasına devam



edilmesi istenirken, "Adanın kuzey bölümünden Kıbrıslı Türk işçiler için geçiş noktaları sayısı bunu mümkün kılacak bir kapsama ulaşmak için artırılabilir" deniliyor. Kıbrıs ekonomisinin AB katılım sürecinde çok ciddi değişim altında bulunduğunu kaydeden IMF, güney Kıbrıs yönetiminin rekabetin sağlanması için halen yapması gereken önemli değişimler bulunduğunu bildiriyor. Raporda, "yönetim rekabet koşullarının iyileştirilmesi ve emek piyasasında esnekliğin artırılması için yapılması gereken reformları gerçekleştirmek üzere acele harekete geçmelidir. Bu değişimler Kıbrıs'a AB üyeliğinde ve daha genelde hızla küreselleşen dünya ekonomisinde büyük avantajlar getirir."deniliyor. Kısacası IMF'nin raporunda, güneyde çalışan emekçileri yok etmenin yollarının hızla geliştirilmesi ve kuzeydeki işçilerin de ucuz emek olarak kullanılmaları gerektiği kaydediliyor.

PARA PARA PARA

Amerika'nın son 6 yılda Kıbrıs'taki örgütlere ve bireylere dağıttığı paraların raporları USAID, UNOPS ve bir dizi yerel basında ortaya çıktı. Lefkoşa Türk Belediyesi'nden, KAYAD'a, Has-Der'den İki Toplumlu Koro'ya, Mustafa Akıncı'dan Papapetru'ya, AKEL'ci Eleni Mavru'dan Şener Elcil'e kadar birçok yere bol keseden paralar "dağıtılmış". İşin garip yanı da, sayılan birçok örgüt ya da bireyden hiçbirinin buna itiraz etmemesi, yalanlamaması... Aslında bu gibi olaylar, içine girilen sürecin doğal sonucu, etkinlikleri olarak ele alınmalıdır. Annan Planı emperyalistlerin kendi aralarında bir uzlaşma planı olarak görüldüğü, emperyalizmin hazırladığı ve yine kendi çıkarları için halka sunduğu bir plan olarak bakıldığı sürece, bu tür para dağıtma gibi faaliyetlerin de bizzat Amerika, CIA, -adına ne dersiniz- tarafından gerçekleştirilmesi de normal karşılanmalıdır. Kıbrıs sorununu burjuva-emperyalist şartlarda çözmeye çalışanların da emperyalistlerin "yardımlarına" hayır dememeleri de doğaldır. Emperyalistler günü gelir birbirlerini yemeleri için emekçilere silah verir, günü gelir para... Bunda şaşılacak bir şey yok. Önemli olan, paranın kim tarafından alındığı, ne amaçla alındığıdır. Emperyalizmin paralarıyla anti-emperyalizm olur mu? Ancak ve ancak emperyalizmden zorla koparılan, mücadele ile koparılanlarla anti-emperyalist mücadele olabilir.

Zaten geçilen süreç de anti-emperyalist bir süreç değildi... Barışsever partilerimizin derdi de anti-emperyalizm değildi. Dedik ya, bunlar sadece paraların görünen yüzleri. Zamanında TMT'yi, EOKA'yı kimler finanse etmişlerdi acaba? O dönemde faşistlerin önüne dökülen paralar emin ki şu ankinden çok daha fazladır. Dert değil. Anlaşılır durumlar bunlar. Dedik ya, emperyalizm arada bir okşar arada bir döver. Anamız değil mi, vurduğu yerde gül, okşadığı yerde karanfil biter. Bizi şöyle bir okşamış emperyalizm anlaşılır. Raporlar onu gösteriyor. Milyon dolarlar dökülmüş örgütlere, bireylere... Bu aşamadan sonra kimlere neler dökülecekler bilemeyiz ama, Halkın sokağa dökülmesi şart. Ortak örgütlenmesi şart. Ada çapında ortak örgütlenmesi şart. Hatta kendi planını oluşturup masaya sunması şart. Ha, eğer dersiniz ki, "paranın suyu kesiliverir", Bırakınız bu işleri. Bugün emperyalist barış için yağdırılan paralar, Yarın emperyalist savaş için yağdırıldığında ne yapacaksınız?

Nazlıca

Nazlı Şahin

Belirsizliğin ülkesi IRAK

Emperyalist saldırganlığın hedefi haline geldiğinden bu yana hiçbir şeyin belli olmadığı Irak'ta tam bir karmaşa ortamı hakim.

Irak halkını bir yandan ABD ordusu vururken bir yandan da kendini emperyalist güçlere teslim etmiş olan Irak askeri vuruyor. Diğer yanda Irak halkının etnik grupları kendi aralarında çarpışmalara devam ediyor. Kürtler ve Kerkük meselesi Türkiye'nin gündemine oturuyor. ABD müttefiki Türkiye'nin MGK'sı da acil toplantı yapıyor, Kuzey Irak'a istenildiği zamanda ve en kısa zamanda müdahale etmenin ve askeri çıkarma yapmanın koşullarını tartışıyor. Bir köşede bu belirsizliğin anlamını bile bilmeyen Iraklı çocukların gözlerinde, oyun oynamak istedikleri sokakların, anlam veremedikleri kan ve ölüm görüntüleriyle dolu oluşuna bakışları gazetelerdeki fotoğraflardan ve ekranlardan bizlere ulaşıyor.

30 Ekim 04 günü Hasva'da ABD konvoyuna düzenlenen saldırı sonrasında olay yerine giden Irak güvenlik güçleri bilinmeyen bir nedenle halkın üzerine ateş açıyor, el bombaları kullanıyor, sonuç; 11 sivil ölüyor ve 15 kişi de yaralanıyor. Bu tür saldırıları ve çatışmaları hemen her gün izliyoruz. Bu utanç verici vahşi savaşın durdurulması için dünya halklarının bu kadar kayıtsız kalması anlaşılır değil. Nasıl bu kadar özümstediler bu savaşı, belli gruplar dışında kalan insanlık bunca ölümün, acının, kan ve gözyaşının yaşatıldığı Irak halkına neden sahip çıkmıyor? Anlaşılır şey değil. Bir sokak köpeğinin yaşamı için çevrelerini ayağa kaldıranlar, bir ağacın kesilmemesi için bütün dünyaya yayın yapanlar, bu vahşet karşısında nasıl oluyor da sessiz kalabiliyorlar? İnsanın petrol için en vahşi biçimde katledilişi olan böyle bir savaş karşısında nasıl oluyor da kayıtsız kalabiliyorlar?

Diğer yandan emperyalizm, Irak'ta direnişçilerin öldürdükleri asker ve sivillerin video görüntülerini kullanarak kendini haklı çıkarmaya çalışıyor, sanki bu görüntülerin belki de bin kat daha vahşice saldırılarını kendileri yapmıyormuş gibi.

Iraklı direnişçilerin internet sitesinden alınmış olduğu belli olan bir video görüntüsünü haber ajansları kendilerine üye olanlara gönderiyorlar. 1 Kasım 04 de benim de e-mail adresime gönderilmiş olan video görüntülerini izlerken ölümün en dehşetli görüntüleriyle karşı karşıya kaldım. Iraklı bir direnişçi bir ABD askerini, kurban edilen koyun gibi boğazından keserek kafasını koparıyor, diğer bir görüntü ise sivil olan insanlar (bu siviller işgal ordularını destekleyen ve onlar adına çalışanlardan oluşuyor) bir duvar dibinde gözleri bağlanmış bir şekilde bekletilirken, iki direnişçi tarafından kafalarına kurşun sıkılarak öldürülüyorlar. Her taraf kan gölüne dönüşüyor. Bu görüntüleri izlerken dehşete düşmemek mümkün değil elbette, ama; Iraklı insanları bu hale getiren emperyalistlerin kendileri değil mi? Vahşice saldırı varsa bir yerde, olması gereken bir karşı duruş, istenilenin dışında da bir karşı duruş var demektir. Bu görüntüleri izlerken bir şey daha akla geliyor; 2 Kasım ABD seçimleri, video görüntüleri 1 Kasım'da adreslere gönderiliyor, bu görüntülerin direnişçilerin sitesinden alındığı doğru, ama gerçekten bu site direnişçilere mi ait? Bu soru kafama takılıyor. Çünkü emperyalistler her türlü alçaklığı ve yalanı ve hileyi kullanarak yaptıkları vahşeti haklı çıkarmak gibi bir kaygı da taşırlar.

Yıllardır Irak halkına yaşattıkları izlediğim video görüntülerinden daha vahşi, daha iğrenç ve daha utanç verici sahneler ve bunlar bütün dünyanın gözü önünde gerçekleştirildi, gerçekleştirilmeye devam ediyor.

Emperyalistlerin ve onların destekçisi olanların bu tür görüntüleri kullanarak kendilerini haklı çıkarmaya çalışmaları boşunadır.

İnsanlık onuru emperyalist vahşeti asla unutmayacak ve unutturmayacaktır.

Parka

Ziya Çelik

"YÖK" CANIM, OLMAZ ÖYLE ŞEY!

Her 6 Kasım geldiğinde kimileri YÖK'ü savunan yazılar yazar, kimileri de YÖK'e "goyu goyu söver"

Bu iki kategori hiç değişmedi YÖK kuruldu kurulalı.

Ben ikinci kategoridenim.

Yani "goyu goyu sövenlerden".

Hiçbir şey nedensiz değildir, öyle değil mi?

Kimse kimseye nedensiz yere sövmez ya da övgüler düzmez.

YÖK belasına sövmek için bizim de nedenlerimiz var.

12 Eylül darbesi, Türkiye toplumunun tüm devrimci dinamiklerini silip süpürmeyi kendine görev bilmişti.

Ee, kolay değil, abileri öyle istiyordu çünkü.

Öyle değil mi Kenan Paşa?!

Üniversitelere de el atmadan bu iş olmazdı hani...

Attılar da...

Ama üniversitelere sadece el atmadılar.

Asker postalını da fırlattılar, süngüyü de...

Değil mi Kenan Paşa?!

YÖK de, bu dönemin ürünü olduğunuz gibi...

Bilimselliği, özerkliği, demokrasiyi ortadan kaldıran müthiş de sistemli çalışan bir kurum.

Değil mi Kenan Paşa?!

Ve de İhsan Doğramacı?!

20 küsur yıldır YÖK belası Türkiyeli öğrencilerin başında.

Soruşturmalar, anti-demokratik uygulamalar, bilim hırsızlarına kürsü vermeler vs...

Bir ton rezillik dönüyor da dönüyor Türkiye üniversitelerinde.

Değil mi Tayyip Paşa?!

Ve de Verheugen?!

Eh, bizim Kıbrıs da pek öyle tekin yer değil hani.

Madem YÖK kurulmuş, bağlayın gitsin Kıbrıs'taki üniversiteleri de YÖK'e değil mi ama?!

Değil mi Talat Paşa?!

Ve de TC'nin "Gül kokulu" başbakan yardımcısı?!

Kıbrıs'ı Anadolu'ya bağladık ya, iyi hoş bizim buraları da bağladılar YÖK'e de,

Bu işin bir de ticari boyutu var.

Kâr dalaşı var.

YÖK'ü kontrol eden TC'li özel üniversite sahipleri Kıbrıs'takileri ezmek isterse YÖK

Kıbrıs'ı ezecek,

Bizim buradakiler horozlanırlarsa, güçlenirlerse de, Türkiye'dekini ezecek...

Ezsin canım ezmesin değil.

Beni ilgilendirmez hangi burjuva hangisini ezmiş.

Ama bir de deyim vardır,

Bilirsiniz yahu;

"Atlarla katırlar tepişir, olan otlara olur"

Son zamanlarda atlarla katırlar iyi tepiştiler.

Olan da otlara oldu..

Öğrenciler, sizin çıkar tepişmeleriniz yüzünden teker teker okulu bırakıyorlar.

Değil mi Suat Günsel Paşa?!

Ve de Erdoğan Teziç?!

Ve de bilumum özel üniversite patronları?!

Yahu, o kadar bilim, demokrasi sloganlarının atıldığı bir YÖK'lü sistemde,

Neden bizlere faşistler tarafından yazılmış kitaplar zorla okutuluyor?

Neden öğrenci görüşünü söylediği için sınıfta bırakılıyor?

Neden öğrenci hakkını aradı diye işleniyor?

Neden YÖK'e karşı çıktığında polis etrafını çeviriveriyor?

Neden YÖK'ün aldığı kararlar Kıbrıs'ta da uygulanıyor?

Emperyalizme bağımlılık böyle bir şey olsa gerek.

Adamlara sorsan, herşey güllük gülistanlık.

Demokrasi işliyor, bakınız AB'ye de giriyorlar maşallah, Kıbrıs'ı da çözdüler, Daha ne istersiniz bre imansızlar?!

Değil mi Özkök Paşa?!

Ve de Erdem Demirbağ?!

Ben dünyanın hiçbir yerine YÖK'vari kurumlar istemiyorum.

Kime hizmet ettiğini, kimler tarafından kurulduğunu, amaçlarını da çok iyi biliyorum.

Ancak bu iş sadece yazıp çizmeyle olacak iş değil.

Öğrencinin, daha doğrusu öğrenciyle birlikte işçi sınıfının demokrasi uğruna mücadelesine de bağlı olan bir şey.

Örgütlenmeliyiz.

Güçlenmeliyiz.

Bilinçlenmeli, bilinçlendirmeliyiz.

Sınıfla bütünleşmeliyiz.

Sınıfın mücadelesi, bizleri de kurtaracak olan mücadeledir.

Sessiz kalmanın bedeli ezilen ot olmaktır.

Başımızda binbir türlü bela var.

YÖK de bunlardan birisi.

Hemen "yok yahu daha neler" demeyin.

"YÖK yahu olur mu öyle şey, oturun biz size asker postallıyla demokratik eğitim vereceğiz" yanıtını bize yıllar öncesinden verdiler.

Hala içimize oturan bir yanıtı bu.

Unutmayalım.

Unutturmayalım.

AHLAKSIZ TEKLİF İDDİALARI

Hükümet kurma çalışmaları sırasında UBP'nin DP'ye Salih Boyacı'yı kurtarma teklif yaptığı iddia edildi. DP'nin ise bunu "ahlaksız teklif" olarak nitelemesi toplumun gündemine oturdu.

DP, söylenilenlere göre "yiğit" bir şekilde teklifi reddetti.

Ne de olsa "kanuna, hukuka saygılı, bireysel çıkarlar için -kayınpederi bile olsa- kitleyi satmayacak" bir partidir DP.

Öyle mi?

İşin özü nedir peki?

Bunu düşündük mü?

Biraz geriye gidelim.

CTP-DP hükümetinin kurulduğu zamanlara...

Taze hükümetimiz iş başına geldiğinde, Serdar Denktaş'ın kayınpederi Salih Boyacı yine "sağlık nedenleriyle" Türkiye'ye gönderilmişti ve aylarca Türkiye'de "tedavi görmüştü".

Bir hükümet, bir yolculuk hikayesi daha...

İnsanın aklını kurcalamıyor değil hani, o zamanlarda neden ilk iş olarak Boyacı Türkiye'ye gönderiliverdi?

Hem de o ardi arkası kesilmez sağlık nedenlerinden dolayı?

Sorun nerede?

CTP-DP döneminde gönderildiğinde "ahlaksızlık" olmuyor da,

UBP (eğer doğruysa) hükümet kurmak için bu meseleyi teklif ettiğinde mi ahlaksızlık oluyor?

Hangi parti daha ahlaklı?

Bu toplum kimlerin ne gibi dolaplar döndürdüğünü yıllardır biliyor.

Biz bunları duymaya alıştık, sizler teklif etmekten bıkmadınız mı?

Emperyalistlerle girilen ahlaksız anlaşmalar da bir açıklansa, bizler de birinci ağızlardan öğrensek?

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde dönen dolapları -bomba(!) gibi teklifleri-TMT'nin örgütlenişini...

ABD ile görüşmeleri, MIT, CIA bağlantılarını...

Haa, bir de Mossad ile MI6'ı.

Bir anlatsanız da biz de bilsek...

Devrime kadar bekleyemeyiz ya...!

SORUNU YARATANLAR SORUNU ÇÖZEMEZLER

Ortadoğu'da yaşanan olaylar her geçen gün şiddetini artırıyor. Barış taşıyacağız diyerek görüşmeler yapan BM, İsrail-Filistin sorununa sadece seyirci kalıyor. İsrail-Filistin sorunu dünya siyasetinin yaklaşık yarım asırdır, en önde gelen konularından biri, ama henüz ortada ne kalıcı bir çözüm var ne de güçlü bir umut ışığı. Şimdi ise, sorunu yaratan ABD emperyalizmi yarattığı sorunun sözde çözümünü için bir 'yol haritası' nı gündeme getirdi. Bu haritanın tarafları nereye götüreceği bellidir. Günden güne daha ciddi boyutlara taşınan İsrail ve Filistin sorununun kamuoyuna yansımaları yüzüne bir bakalım.

Yahudi olmayan İsrail vatandaşları İsrail'de hiçbir şekilde toprak satın almıyorlar.

İsrail'de, Yahudileri Yahudi olmayanlardan ayırt edebilmek için Filistinlilerin araba plakaları farklı renklerde.

Batı ve Doğu, tüm Kudüs, ABD'de dahil olmak üzere tüm dünya toplumlarınca İsrail topraklarının bir parçası değil de, işgal edilmiş topraklar olarak kabul edilmiştir.

İsrail, su kaynaklarının %85'ini Yahudilere tahsis ederken geriye kalan % 15'lik kaynak ise bölgede yaşayan Filistinlilere bırakıyor.

ABD, yardım adı altında her yıl İsrail'i 5 milyar dolar ile ödüllendiriyor.

İsrail'e yapılan yıllık Amerikan yardımı ABD'nin tüm Afrika kıtasındaki ülkelere vermeyi kabul ettiği miktarı aşıyor.

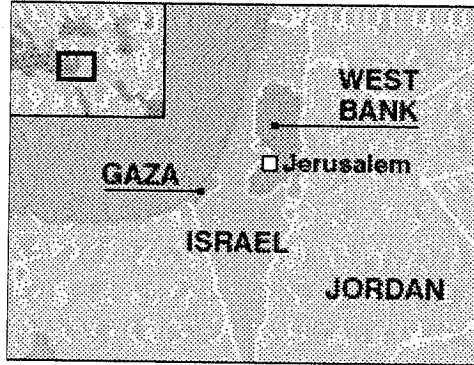
Birleşmiş Milletler güvenlik konseyinin kararlarına karşı çıkan İsrail, Lübnan ve Suriye gibi iki bağımsız ülkenin topraklarını işgal etmiştir.

İsrail, Ortadoğu'da nükleer silahlara

sahip olan tek ülkedir.

Ortadoğu'da nükleer silahsızlanma anlaşmasını reddeden tek ülke İsrail'dir ve İsrail uluslararası uzmanların İsrail'de yapmak istediği denetimleri engellemektedir.

İsrail yıllardır siyasi düşmanlarını öldürmek amacıyla diğer ülkelere



suikastçiler göndermektedir.

İsrail savunma kuvvetlerindeki yüksek rütbeli askeri görevliler, silahsız savaş mahkumlarının idam edildiklerini itiraf ettiler.

İsrail, savaş mahkumlarının idamını itiraf eden İsraili askerler hakkında soruşturma yapılmasını reddediyor.

İsrail, düzenli olarak Filistinlilerin İsrail'deki banka hesaplarına, işlerine ve topraklarına el koyuyor ve bu durumdan mağdur olanlara tazminat ödemeyi kabul etmiyor.

Fortune dergisinin Washington'da yaptığı araştırmaya göre, ABD'de deki en güçlü ikinci lobi Yahudi AIPAC' dır.

Oslo'dan bu yana geçen sekiz sene içinde İsrail'in Filistin topraklarında Yahudi yerleşim bölgesi inşaatları artmıştır.

Filistinlilerin %95'nin işgal altındaki topraklara sözde geri dönüşleri hakkında Ehud Barak'ın ne kadar gönüllü olduğunu sıkça duyuyoruz.

Fakat bu teklifi Filistinliler reddettiği zaman Filistinliler "Bir fırsatı daha kaçırmakla " suçlandılar.

İsrail Adalet Yüksek Mahkemesince işkencenin yasaklanmasına rağmen Filistinli mahkumlara Shin Bet yetkililerince yapılan sorgulamalarda işkence yapılmaktadır.

Dünyadaki mülteci nüfusunun büyük bölümünü Filistinli mülteciler oluşturmaktadır.

İsraililer 1988'e kadar iş ilanlarını "sadece Yahudiler" diyerek veriyorlardı.

Bugünün İsrail'i, şimdi yok edilmiş olan 400'den fazla eski Filistin köylerinin üzerine kurulmuştur ve eski izleri yok etmek için İsraililer her bölgeyi yeniden isimlendirmişlerdir.

Yeni açıklanan dökümanlar, 1948 yılında Filistinlilerin topraklarından çıkarılmalarının bazı durumlarda söz konusu olduğunu ve bu durumun David Ben-Gurion tarafından onaylandığını gösteriyor.

Son dönemde İsrail parlamentosu bir karar alarak Gazze şeridinden çekilmeyi onaylamıştır. Gelişmeler bu bölgeyi Hamas'a bırakma yönünde olduğunu gösteriyor.

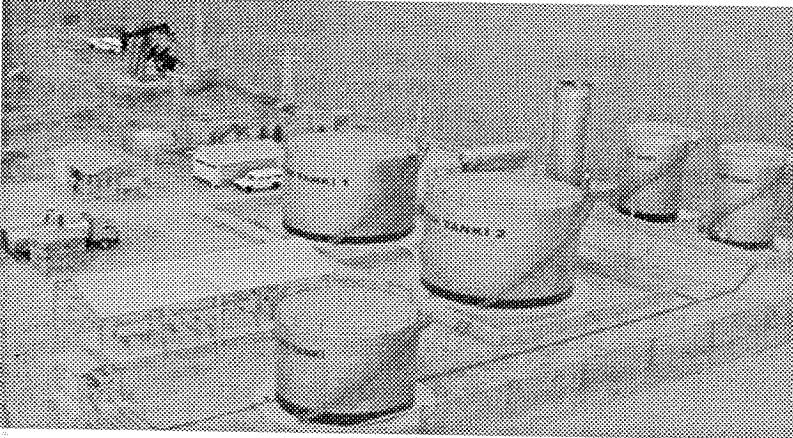
Diğer yandan Utanç Duvarı'nın inşasını devam ettiren İsrail belli ki belli bir dönemden sonra kendi çözüm planını ABD ve Avrupa emperyalistleriyle anlaşarak Filistin'e empoze edecektir. Son dönemlerde Yaser Arafat'ın sağlığını bahane göstererek onu Fransa'da tedavi eden Fransız emperyalistleri ve diğer Avrupa emperyalistleri İsrail'in bu girişimini tam olarak nasıl karşılayacağını açıkça göstermemektedir.

Emperyalizm dünyanın kanayan yarası olan Filistin sorununu ancak yukarıda bahsettiğimiz şekilde "çözebilir".

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Petrol Savaşı Daha da Kızışıyor

Uluslararası enerji ajansı raporuna göre önümüzdeki 25-30 yılda dünyanın petrol ve doğal gaz talebinin %60 artacağı bildiriliyor. Bu çerçevede ortaya çıkan rapora göre talebin daha fazla geri bırakılmış ülkelere artacağını gösteriyor.



Bu dikkate alındığında doğada karbondioksit oranının büyük oranda artması da beklenmektedir. Verilen bilgilere göre 2030 yılında karbondioksit oranı %60 civarında artacak. Dünyadaki petrol kaynaklarının sürekli olarak geliştirildiği dikkate alınsa da enerji sorununun ve özellikle de petrol ve gaz sağlama sorunun hala daha gündemde olduğu görülmektedir. Özellikle son iki yılda dünya çapında petrol kaynakları merkezlerinde emperyalistler arası kızıyan dalaşmanın daha da artacağı bu verilerle ortaya çıkıyor.

Doğal gaz ve petrol tüketiminin büyük bir oranı elektrik üretimi için kullanılacak. Bu da petrole bağımlı ülkelerin İngiliz ve Amerikan petrol tekellerinin insafına kalacağı açık bir gerçektir.

Buna ek olarak petrol üretiminde İngiliz ve ABD tekellerine bağımlı olan gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerin de aynı şekilde petrole bağımlılıklarından dolayı ekonomilerinde zorluklar yaşayacağı bildiriliyor.

Hali hazırda son iki ayda artan petrol fiyatları nedeni ile Almanya ekonomisinin yavaşlama gösterdiği de basına yansıyan haberler arasında. Konu ile ilgili olarak açıklama yapan kurumlar alternatif enerji üretiminin devreye sokulmasının şart olduğunu da bildiriyorlar.

Tüm bunlar ışığında gerek Ortadoğu petrolü gerekse Kafkas petrolerinin Doğu Akdeniz üzerinden ticareti nedeniyle bu ticaret yolunun emperyalistler için ölümcül derecede önemli olduğu açık bir gerçektir. Petrol yüzünden emperyalistler arası çatışmanın daha da kızışacağı dikkate alındığında Kıbrıs'ın stratejik önemi daha berrak bir şekilde görülüyor. İngiliz emperyalistlerinin Kıbrıs'ta üslerine olan ihtiyacı, ABD emperyalistlerinin Kıbrıs'ta üs elde etme arzuları daha da artacaktır.

İngiltere Hükümeti: "Başınızın çaresine bakınız"

Diego Garcia adasından gelen İngiliz pasaportlu vatandaşların İngiltere devletinden yardım almaları mahkemeler tarafından engellendi.

Hint Okyanusu'nda bulunan Diego Garcia adası vatandaşları 1960'larda İngiliz hükümeti tarafından ABD askerlerine yer açmak için yerlerinden, yurtlarından men edilmişlerdi. Ellerinden toprak ve evleri alınanlara zamanında İngiliz hükümeti İngiliz pasaportu vererek kendilerini susturmuştu.

8 Ekim 2004'de İngiltere'ye giriş yapan 50 kadar Diego Garcia'lı İngiliz vatandaşı geçici ikamet için Sussex Bölge belediyesinden yardım almasına rağmen, Reigate belediyesi sınırlarının içinde kalanlara ise sadece iki geceliğine geçici yardım sağlamıştı. Bunun neticesinde mahkemeye müracaat eden Diego Garcia'lılar İngiliz mahkemesi kararı ile yine sokakta bırakıldı.

İngiltere yüksek mahkemesi belediyelerin bu vatandaşlara yardım etme yükümlülüğünde olmadıkları kararını alınca Sussex Belediyesi de bu insanlara verdiği sosyal yardımları kesti.

Mahkeme kararından bu güne kadar, toplam 200 kadar Adalı vatandaş İngiliz hükümetinin darbesini ardından şimdi de İngiliz Belediyelerinin darbesini yedi. Mahkeme kararında "bu insanları vatandaş yapan hükümet, bu insanlara bakım sağlamakla yükümlüdür" denmektedir.

Hükümetin basına verdiği açıklamalarda ise bu vatandaşların yurt dışından gelen tüm vatandaşlarla aynı muameleyi gördükleri, İngiltere'ye gelip işlemeleri teşvik edildiği ama geçimlerinden kendilerinin sorumlu oldukları belirtilerek "başlarının çaresine baksınlar" dendi.

Uygar Ülke İngiliz Adaletine bak! Önce toprağımızı, evimizi yurdumuzu' al. Sonra bunu ABD'ye hediye et. Ardından geçici dahi olsun yardım etme, yükümlülüğünün olmadığını savun.

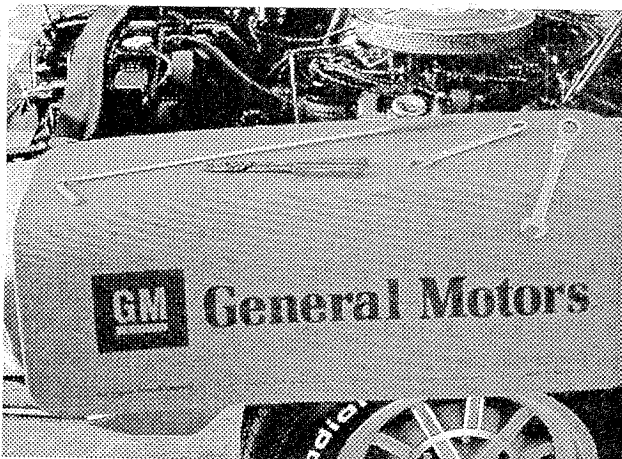
Utanmazlığın bu kadarı köpeklere bile yapılmaz.

Irak: Savaş Yüz binden fazla Kişinin Canını Aldı

İngiltere'de yayınlanan The Lancet tıp dergisine göre ABD'de araştırma yapan bir tıp kurumu 2003 yılından bugüne kadar en iyi tahminlere göre 100 bin kişiden fazla insan hayatını kaybetti. Ölümünün büyük çoğunluğu ABD ve İngiliz emperyalistlerinin hava saldırılarından oldu. Lancet raporuna göre medyanın yaptıkları gözlemlerinde 16 bin sivil kişinin ve 6 bin üç yüz yetmiş askerin öldürüldüğü bildirilmiştir. Yeni araştırma Amerikalı sağlık sorumlularının Irak'ta dolaşarak yaptıkları tespitlerde belirlenmiştir. Ölenlerin büyük çoğunluğunu kadın ve çocukların oluşturduğu bildirilen raporda bugünkü Irak'ta bugün yaşanan ortamda şiddet nedeni ile ölme olasılığı savaş öncesine kıyasla 58 kat daha yüksektir. Öldürülen kadın ve çocukların büyük çoğunluğu ABD, İngiliz ve diğer ortakları tarafından katledilmiştir.

General Motors 12 bin Kişiyi İşten Atıyor

Dünya otomobil tekellerinden biri olan General Motors iki yıl içerisinde Avrupa'daki fabrikalarında çalışan 12 bin işçiyi kapı dışarı ediyor. General Motor (GM) İngiltere'de Vauxhall,



Almanya'da Opel, İsveç'te ise Saab isimleriyle faaliyet gösteriyor. İsten durdurulmalarda en büyük kıyımın Almanya'da olacağı da gelen haberler arasında.

General Motors'un Almanya'yı hedef alması Almanya'nın Irak savaşında takındığı tavırla bağıntılı olduğu da gelen haberler arasında. Haberi alan binlerce kişi bu plana tepki olarak Almanya'da eylem

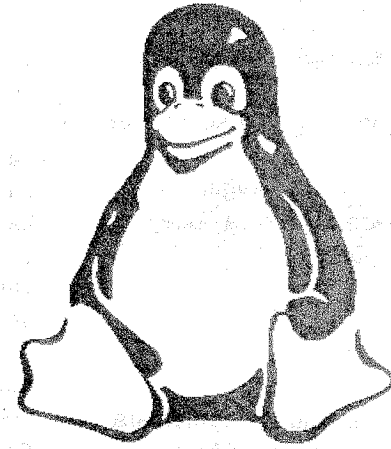
yaparak General Motors'un bu planını protesto ettiler. İngiltere ve Polonya'daki işçiler Almanya'daki işçilere destek mesajı göndererek General Motors'un bu kıyımını protesto ettiler ancak Almanya'daki işçiler gibi eylem yapmadılar. Bu işçi kıyımı General Motors'a Avrupada çalışan işçilerin %20'sini temsil etmektedir. İşçileri kapı önüne koyarak General Motors yılda 600 milyon dolar kâr etmeyi hedefliyor.

ABD'de Elli Sekiz Bin Oy Pusulası Hikayesi

Demokrasiden sürekli olarak övgü ile söz eden ABD'nin Florida eyaletinde posta ile gönderilen 58 bin oy pusulasının kaybolduğu bildiriliyor. Miami yakınlarında Broward kasabasında 60 bin kişiye yollanan seçim pusulalarından 2 bin tanesinin yerine ulaştığı o bölgenin seçim yetkilileri tarafından doğrulandı. 58 bin mektubun bir anda ortadan kaybolması ABD emperyalistlerinin seçimlerde yaptıkları sahtekârlığı açık bir şekilde sergilemektedir. Bilindiği gibi Florida eyaletinin valisi Şu anki George Bush'un kardeşi Jeb Bush'dur. Bilindiği gibi 2,000 seçimlerinde seçimlerin kaderini yine Florida eyaleti belirlemişti. O dönemde de Jeb Bush Florida eyaletinin valisi idi.

Görüldüğü gibi seçmenlerin oy pusulasıyla oynamalar işleri sadece Kıbrıs'ta değil aynı zamanda demokrasiden söz eden bazı ülkelerin yeteri kadar demokratik olmadığını söyleyen ABD de de oluyor. Hepsinin amacı tekdir. Halkın olası bir tercihi, burjuva da olsa, engellemek ve belli bir emperyalist bir grubun çıkarlarını kollamak.

Yeni İşletim Sistemine Doğru



Geçtiğimiz haftalarda İngiliz Hükümetine bağlı ticaret dairesi Linux bilgisayar işletim sisteminin devlet dairelerinde kullanımının uygun olabileceğini açıkladı. Bilindiği gibi dünyadaki bilgisayarların büyük çoğunluğu dünyanın en

büyük yazılım tekeli olan Microsoft'un windows işletim sistemini kullanıyor. Windows işletim sisteminde tekeli elinde tutan Microsoft her bilgisayar için haraç topluyor. Devlet dairelerinde ve kurumlarında windows tabanlı bilgisayar sistemlerinin artması aynı zamanda devlet dairelerinin ve kurumlarının Microsoft'a verdikleri haraçları da artırdı. Bunun haricinde son on üç yıldır sanal dünya aracılığı ile geliştirilen Linux işletim sistemi isteyen herkese bedava olarak hizmete sunuluyor. Dünyanın çeşitli burjuva hükümetleri Linux'un bu özelliğini kullanarak kendi yazılımlarını da geliştirmeye başladılar. Çin, Japonya ve Güney Kore kendi aralarında bir anlaşma imzalayarak Linux'un Asya versiyonunu geliştirmeye başladılar. Fransız ve Alman hükümetleri de geçtiğimiz aylarda Linux işletim sistemini birçok kurumlarında devreye koydu. Bilindiği gibi Munich Belediyesi kullandığı 14 bin bilgisayardaki windows işletim sistemini Linux tabanlı bilgisayarlara dönüştürdü. Paris belediyesinin de buna benzer bir çalışmasının olduğu bildiriliyor. İngiliz ticaret dairesinin raporuna göre pilot bir proje olarak başlayan Linux tabanlı bilgisayar sistemleri olumlu sonuçlar verdi. Bu çalışmanın sonucu olarak bedava yazılımların (Public Domain Programs) kurumlarda az bir yatırımla kullanılabileceği ortaya çıktı. Madalyonun diğer yüzü ise İngiliz hükümetinin bilgisayarlarını yenilemekte olduğu ve Microsoft'la lisans konusunu da görüşmekte olduğu bildiriliyor. Dolayısıyla bu raporun pazarlık olarak kullanılıp kullanılmayacağı da gelen haberler arasında.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

Kulis

Halil Yılmaz

halilyilmaz23@yahoo.com

"Make Love Not War"
ama Nereye Kadar?

İlk önce Lefkoşa Belediye Tiyatrosu ve Satrigo Tiyatrosu'nu tebrik etmek isterim. Gerçekten özellikle son iki senedir adanın kuzeyinde ve güneyinde tiyatro bazlı olsa da birçok kişiye Rumlarla Türklerin birlikte bir şeyler yapabileceğini gösterdiler. İki sezondur karma toplulukla birlikte iki oyun çıkardılar. "Gözlerimi Kapatım Vazifemi Yaparım"dan sonra Aristophanes'in oyunu olan Lysistrata'yı seyircilere sundular.

Yazının başında bu iki topluluğu tebrik etmem oyunu çok beğendim anlamına gelmesin. Elimize verilen broşür-

den oyunun nasıl olduğu pek açıktı. "Savaşma, seviş". Salona girdiğimizde perdeler açıldı ve gerçekte

muazzam dekorla karşı karşıya kaldık. Profesyonelce hazırlanmış dekor tebrikleri hak ediyordu. Ama oyun başladığından itibaren bu övgüleri oyun için söylemek haksızlık olur bence. Baştan sona kadar belaltı esprileri ile donatılmıştı oyun. Ha, burada belaltı esprilerine karşı olduğum çıkmasın. Bizde Şener Şenler'le, Kemal Sunallar'la ve adını sayamadığımız mizah ustaları ile büyüdük. Onlarda belaltı esprileri kullanırlardı mizahlarında... Ama kendi mizahlarını bunların üstüne kurmazlardı. Çünkü tiyatro ve sinema onlara göre yaşantımızın bir aynasıydı. Ve doğru bir ayna. Yanlış yöne yönlendirmeden güldürebilen bir ayna.

Ama ne yazık ki Lysistrata oyununda göremedik bu mizah anlayışını. İnsanları ancak bu şekilde güldürebiliriz mantığı nereye kadar gidebilir. Ve vermeye çalıştığın mesajları doğru şekilde aktarabilir misin seyirciye bu yöntemle?

Ve en önemli nokta ise vermeye çalıştığın mesajı oyunun. Neydi bu mesaj? Tabii ki barış. Oyun baştan sona kadar barış istemi ile geçiyordu. Bu çok güzel bir mesaj. Ama kafama takılan bir soru vardı oyunu izlerken. Neye göre ve nasıl bir barış? Bunun cevabı yoktu oyunda bence. Ve bu soruyu sordurtmamak için de iyi kapatılmıştı belaltı esprileriyle. Bizim barış anlayışımız ne olmalıdır? "Savaşma, Seviş" mantığı mı? Eğer öyleyse nereye kadar gidebilir bu barışımız? Ve barış istencimizin nedeni olan savaş konusu da yoktu

ortalıkta. Bu savaşın sebepleri nedir ve kimler tarafından ve niçin savaştırılıyor askerler ve milletler? Merak etmeyin oda yoktu oyunda!

Ve kadınlar için de bir şeyler sormak lazım. Oyunda kadınlar öyle bir canlandırıldı ki tek yaşama sebeplerinin erkekler olduğu ve onun uğrunda da herşeyi bırakabilecek potansiyele sahip oldukları her sahnede vurgulandı. Bir yanda oyunda erkek kadın eşitliği vurgulansın bir yanda da kadınların bu kadar aciz olduğu belirtsin! Bu nasıl bir çelişkidir?!

İşte böyle bir oyun izledik bence 22 Ekim'de Lekoşa Belediye Tiyatrosu sahnesinde...

Yine tekrarlıyorum; iki toplumun kaynaştırılması ve ortak mücadeleye çekilmesi gerekir. Fakat doğru temeller üzerinde...

ULUCANLAR BELGESEL
OLDU

Türkiye'de Ulucanlar Hapishanesi'nde 26 Eylül 1999'da gerçekleştirilen katliam "Notasyon" isimli

belgesel filme konu oldu. Film katliamı yaşayan canlı tanıkların ve "dışarıda" olan hekim, gazeteci, tutuklu yakını insanların ağzından aktarılıyor izleyiciye.

Medet Dilek'in yapımcılığını ve yönetmenliğini üstlendiği, Hüseyin Daşdemir'in kameramanlığını, Oktay İnce'nin kurgusunu yaptığı belgesele adını veren "Notasyon", bir satranç deyimi. Belgesel boyunca süren satranç hamleleri Ulucanlar katliamının, devletin hapishaneler ve siyasi mahkûmlar üzerindeki bir oyunu olduğuna işaret ediyor. İHD eski Genel Başkanı Akın Birdal'ın katliam öncesi durumu anlatmasıyla başlayan belgeselde Birdal 20 kişilik koğuşlarda 60-70 kişinin tutulduğunu belirtiyor. Ulucanlar'ı yaşayanlardan Önder Mercan katliam sırasında "hamam" adıyla anılan yere alındıklarını, burada sistemli işkence gördüklerini bildiriyor. Çınlıplak soyulduklarını, vücutlarında sigara söndürüldüğünü söyleyen Mercan, İsmet Kabaklıoğlu'nun da bu sırada katledildiğini anlatıyor. Bir diğer tanık, Esmehan Ekinci de 19 Aralık katliamından sonra bu saldırının önemini anladıklarını dile getiriyor.

AFRİKA İÇİN



Aralarında bir çok ünlü grup ve şarkıcının bulunduğu müzisyenler, Afrika'ya yardım amaçlı "Do They Know It's Christmas" adlı şarkıyı yeniden seslendirecek. Şarkı önümüzdeki günlerde kaydedilerek satışa sunulacak. 1984 yılında Etiyopya'daki açlara yardım amacıyla bestelenen şarkı İngiltere'de yapılan konser ile büyük bir gelir sağlamıştı. Dünyadaki açlığa bu gibi yardımlarla çare bulunacağına inananlar ya çok saftırlar ya da bu açlığı yaratanların örtüsüdürler.

KÜRT FİLMLERİ FESTİVALİ



3. Kürt Film Festivali Londra'da 22 Ekim - 4 Kasım tarihleri arasında yapıldı. Festivalde Zazaca çekilen ilk filmin yanı sıra birçok ödüllü film de gösterdi. Kuzey Londra'nın Dalston Bölgesi'nde bulunan Rio Sineması'nda düzenlenen ve iki hafta süren festivale Huner Saleem, Bahman Ghobadi, Nuray Şahin ve Kudret Güneş gibi Kürt yönetmenler söyleşileriyle konuk oldular. Festivalde gösterilen filmler arasında Nuray Şahin'in yönetmenliğini yaptığı "Tüyü Takip Et" adlı Zazaca, Ayten Soylu'nun "Dağlarda", konusu gerçek bir yaşam öyküsünden alınmış M. Sait Alparlan'a ait "İnce Sızı", Gazi Mahallesi olayları sonrası mahkeme sürecini anlatan Remzi Kazmaz'a ait "Gereği Düşünüldü" filmleri gösterildi. Festivalin açılış filmi olarak da Huner Saleem'e ait ve birçok uluslararası ödül alan "Vodka Lemon" adlı film gösterildi. Kapanışta ise Bahman Ghobadi'nin ödüllü "Kaplumbağalar da Uçar" adlı filmi izleyicilerin ilgisine sunuldu.

Gardaş'ta Kadın Sorunuyla ilgili Etkinlik

Haber: Canan Onurer



Adamızın ilk ortak Kültür Merkezi olan Gardeş, kadınlara yönelik düzenlediği iki etkinlikte yine güzel çalışmalarına imza atıyor. 28- 29 Ekim tarihlerinde genel olarak kadın sorununu konu alan etkinlikler düzenlendi. Ekinliklerin birinci gününde 'İnsan ticareti' hakkında bir sunum yapan suçbilimcisi Maria Xanthou, dünyada insan ticaretinin hat safhaya çıktığını ve bunun da eroin ticareti ile ilgili olduğunu söyledi. Özellikle gelir durumu düşük ülkelerin insanların bu ticaretin bir parçası olduğunu, dünyanın doğu yakasından insanların bu ticarettten etkilendiğini belirtti. Sunumun ardından, 'Lilya Forever' filmi gösterildi. Filmin ana konusu yine insan ticareti idi. Sovyetler yıkıldıktan sonra özellikle Balkan ülkelerindeki kadınların ticaretini konu alan film izleyicilerden ilgi topladı.

Gardaş Kültür Merkezi'nin ikinci gün etkinliğinde ise: Güney'den Kıbrıs Aile Planlama Örgütü'nden Dora Georgiou, Kuzey'den ise Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi sorumlusu Zehra Cengiz sohbet havasında geçen bir sunum hazırladılar. İlk olarak Kıbrıs Aile Planlama Örgütü'nden katılan Georgiou yaptığı sunumda, kadının şu anda dünyadaki kürtaj ve buna benzer cinsel haklardan yararlanamamasına değindi. Özellikle homoseksüellik konusuna değinen Georgiou, gençlerin ve çocukların bu konularda erkenden bilgilendirilmesi gerektiğini vurguladı. Geceye katılan Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Birimi Sorumlusu Zehra Cengiz de kadın sorununu çok gerilerden alarak kadının yüzyıllardır acı çektiğini, özellikle Müslüman olan kadınların uzun yıllar ve hala daha ezildiğini anlattı. Fakat dinler yıkılsa da kadın sorununun çözülmeceğini de belirten Cengiz cinsiyet ayrımı yapmadan gerçek ve temel sorunu yaratan kişilere karşı mücadele edilmesini vurguladı. Yapılan tartışmalarla sohbetin güzelleştiği gecelere yoğun katılım dikkat çekiciydi.

yurttaşım gardaşımı 42

A. Adamoğlu

bir ev doyurur mu açgözlüyü?
bir de yazlık
bir de kışlık
birkaç tane de satmak için
fena mı?

paraları koymak için bir banka
kara paralar için bir de off shore
Dow Jones, Nasdaq, Hang Seng,
Nikkei de tatlıdır ama
en iyisi kendi bankası adamın
adını yazdıracağı üstüne neon lam-
balarla.

madencileriyle bir maden ocağı
gemileriyle bir liman
hayvanlarıyla bir orman
bayrakları ile bir dağ
içindeki insanları merinos
yavaşlığında
denizleriyle kelepir bir
ada (yok yok.
Bunu bölüşelim de herkes
kuduz demesin.)

milyar, trilyon, katrilyon. Daha sonra
ne gelirdi?
tüm ülke gelirdi. Komşu ülkeler,
uzak ülkeler
dünya, ay, mars, jüpiter. Tüm galax-
iler.
satılık uzay var sırada
inanmayacaksınız ama ikinci uzay,
hatta üçüncü uzay da teoride.

birşey kalmadı mı satacak?
çıldırırım şimdi. Tutmayın beni
karım var, kızım var, ölü anam var,
ben varım
alan yok mu? Yok mu allahsızlar?
allahım da var satılık isteyene
her alana yanında 1 peygamber
bedava.

Tavir

Ahmet Cenker

İşgal...

"İşte bir sabah uyandığımda, Eller bağlanmış bulduğum yurdumun Her yanı işgal altında..."

Mısrılar ne güzeldir değil mi kardeşlerim?

Bazen insanın kendisini, bazen doğasını bazen de ülkesini anlatır, ona hayat verir.

Hayat nereden gelir peki? Kıbrıs'a hayat sizce nasıl gelir? Kıbrıs'a hayat, ülkemizin derhal barışa ulaşması ve Kıbrıs'taki işgalcilerin, sömürenlerin, yağmacıların adadan temizlenmesi ile

gelir. Kıbrıs'a hayat, sosyalizm ile gelir. Kıbrıs'a hayat; işçimizin, emekçimizin ve sömürülen yoksul insanların iktidarı ile gelir.

Bildiğiniz gibi ülkemizi yöneten veya yönettiği iddiasında bulunan liderlerden bir tanesi çıkıp, 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde aynen şöyle demişti: "KKTC üzerinde işgal yoktur, KKTC özgür bir ülkedir!!!"

Vay vay vay...

Ne kadar özgür bir ülkede yaşıyoruz!!! İşgal mı? Yok canım hiç işgal var mı bu ülkede?! Sadece başka emperyalist ülkelerin kuruluş yıldönümlerini kendi memleketimizde de kendi ülkemizin bayramıymış gibi kutluyoruz. Başka emperyalist memleketlerin marşlarını kendi ülkemizin marşları gibi çıkıp okuy-

or, bayraklarını çekiyor, hatta ve hatta o emperyalistlerin kendilerine "Ata" diye saydığı adamların zorla tarihlerini, hayatlarını ve "ilkelerini" okutturuyorlar ve propagandasını yaptırıyorlar bize...

Bazıları çıkıp boşu boşuna kendi kendilerini hükümetim diye avutacaklarına, Kıbrıs'ta bakanlık paylaşımı yapacaklarına, halkı sömüreceklerine, işçiyi emekçiyi ezeceklerine, emperyalizme yama olacaklarına bir kez daha akıllarını başlarına toplayıp ülkemize barışı getirmek için daha fazla çaba gösterebilirler...

Ama biz boşuna konuşuyoruz. Dolar ve Euro rüzgarı sarmış bazılarının gözlerini, unutmışlar güzel adamızdaki işgalcilerin yaptıkları rezillikleri... Çık-mışlar bir burjuva emperyalist bir planla

ile çözüm gelir sevdasına, unutmışlar güzel Kıbrıs'ımızın barış için kanat çırpın özgürlük güvercinini...

Alın işte geçen gün kapitalizmin emrindeki bir ülkenin bayramı, ülkemizi bölen bir yönetimin bayrağı çıkarıldı göğe ve gene okutturuldu bizlere marşı. Şovenist propagandaları yine yapıldı. Emperyalizmin propagandası gene tekrarlandı...

Bu mudur özgürlük?! Bu mudur "işgal altında olmamak"?!?

Ne zaman konuşmaya kalksak hep susturulduk. Susturmaya belki güçleri yettiğince devam edecekler. Etsinler, hesabı günü gelince nasıl olsa sorulacak.

Herkese barış ve sevgi dolu günler dileyiyle...

İspanya İç Savaşı...

Burjuva basın ve araştırmacılar özellikle son dönemde İspanya İç Savaşı ile ilgili bazı çarpıcı açıklamalarda bulunuyorlar. İspanya iç savaşının belgelerini ciddi bir şekilde incelemeyerek, orada mücadelede yer alanların gözlemlerini dikkate almadan sonuçlar çıkarıyorlar. Yapılan iddialar tek cümle ile şu şekilde özetlenebilir. İspanya iç savaşında çatışan devrim ve karşı devrim değildi. Komünistlerin aktif olarak yer aldığı anti-faşist cephenin karşı devrimci olduğu bile iddia ediliyor. Bunun da ötesinde cumhuriyetçilerin yenilgindeki sorumluluk Sovyetler Birliği'ne özellikle de Komintern ve Stalin'e yükleniyor. Ancak Sovyet Birliği'nin çökmesiyle beraber bir dizi komintern belgesi de İspanya iç savaşı ile ilgili olguların bu burjuva yazarların ve araştırmacıların tersini kanıtıyor. Özellikle de Komintern belgeleri ve Dimitrov'un yakın geçmişte yayınlanan Günlüğü bu konuda öğreticidir.

İspanya İç Savaşı ile ilgili yazımız bir dizi kaynaklar incelenerek hazırlanmıştır.

İspanya'nın Sosyo-Ekonomik Durumu ve Sınıfların Hareketi

Burjuva demokratik devrimini tamamlamayan İspanya 20.yy başında orta derecede gelişmiş bir kapitalist ülkedir. Ancak feodalizmin temsilcilerinden kilise ve soyluluk İspanya'nın sosyal, ekonomik ve üst yapısında varlığını ciddi bir şekilde sürdürüyordu. Feodaller ile emperyalist burjuvazi birbirini kolluyordu İspanya'da...

1920 verilerine göre İspanya'nın nüfusunun %60'ı tarımla uğraşıyordu. Tarımda latifunda, toprak kiralayan köylüler ve yarıcılık yaygın haldeydi. Tarımda üretim çok ilkel, ekilebilir arazilerin yarısı 12 bin kişiye aitti. Kırlarda kır proleterleri de çok yaygındı.

Nüfusun yarısından fazlası okuma yazma bilmiyordu. Çocukların yüzde ellisi okula gidemiyordu. Gidenler ise kiliseye ait okullara gidiyordu. Endüstrinin çoğunluğu yabancı burjuvaziye aitti. Ülkenin kuzeyinde küçük çapta da olsa 'ağır sanayi' vardı. Katalonya bölgesinde (Barselona ve Valensiya'nın bulunduğu doğu bölgesi) tekstil endüstrisi mevcuttu.

İspanya'nın ilk maden işletmesi bir dizi işletmelere de sahip olan Kiliseye aitti. 14 bin papaz ve 42 bin rahibesi Kilisenin ayrıca kendine ait günlük gazetesi de vardı.

İspanyol ordusunda komutan sayısı o

kadar çoktu ki "her 6 askere bir komutan düşüyordu". Ordunun komutanlarının büyük çoğunluğunu soylu ailelerin çocukları geriye kalanını da burjuvazinin genç çocukları oluşturuyordu. İspanya'da ulusal çapta güçlü bir devlet yoktu. Daha fazla konfederal bir yapıya sahipti. Yerel yönetimlerle ülke yönetiliyordu.

İşçi Sınıfının Örgütlenmeleri

İspanya'da Marxist örgütlenmeler 1879'lara dayanır. Ancak Anarşist Bakunin'in öğrencileri Katalonya bölgesinde anarşizmi yaymada başarı sağladı. İspanyol Anarşistleri Anarko-Sendikalist olarak biliniyorlardı. Merkezi örgütlenmeye karşı olan Anarko-Sendikalistler, parlamentoya karşı açık tavır sergilerlerken, aynı zamanda doğrudan eylemler de düzenliyorlardı. Dine karşı açık tavır da sergiliyorlardı. Katalonya bölgesinde toprak ağaları, kilise ve kapitalistler tarafından ezilen işçiler Anarko-Sendikalistlerin oluşturduğu CNT (Ulusal Emek Konfederasyonu) sendikasında örgütlendiler.

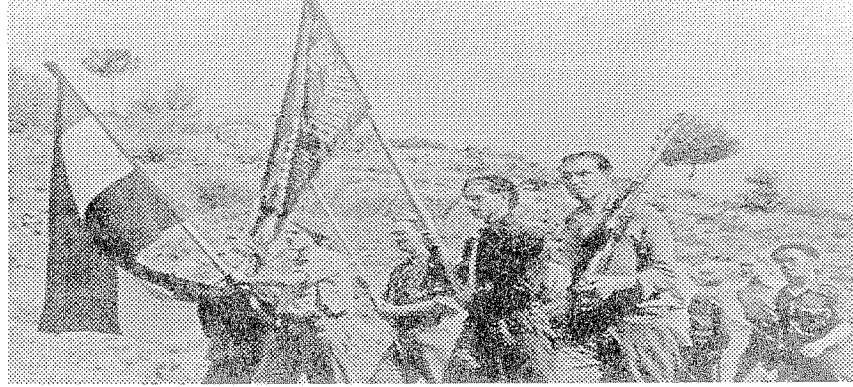
1930'lara gelindiğinde CNT en fazla Katalonya bölgesinde örgütlenmiş ama yine de İspanya'nın en büyük sendikası idi.

Aynı şekilde 1930'lara gelindiğinde İspanya'da 2 büyük sendika vardı. CNT ve sosyalistlerin (komünistlerin değil) etkin olduğu UGT (Genel İşçi Sendikası) sendikası... Bu iki sendikanın üyelerinin birçoğu kır proleterleriydi.

Sosyalist Parti (PSOE) 1889'da İkinci Enternasyonal kurucularındandı. Sovyetler Birliği'ndeki Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile beraber kendi içinde iki guruba ayrıldılar; Sol Sosyalistler ve Sosyal-Demokratlar. Komintern'e bir ara katılmalarına karşılık daha sonra Komintern'den çekildiler. Sosyalist Parti oturaklı bir siyasi ideolojik yapıya sahip değildi. Bazen anarşist ideolojiden esinlenen örgütlenmeyi savunurken bazen de Komintern'e yaklaşıyordu. Sosyalist Parti'ye üye genç Sosyalistler kongrelerinde Komintern'e katılma kararı aldılar ve 1920'de İspanya Komünist Partisi'ni kurdular. İspanya Komünist Partisi (PCE) henüz geniş kitle bağları kuramamıştı. Ancak CNT'den bazı önderler Kızıl Sendikalar

(Profitem) konfederasyonun parçası olmak için çalışmalar yürüttüler. Anarşistlerle dalaştılar bu konuda... Katalonya bölgesinde anarşistlerin şiddet eylemleri o bölgedeki işçiler arasında sempati topladı ve CNT'nin üyelerinin artışını da beraberinde getirdi. 1932'de İspanya Komünist Partisi Seville'deki CNT'nin bir bölümünü partiye kazandı. Parti kadroları oluştuğu ve Troçkistler partiden uzaklaştırıldıkça siyasetinde bir istikrar kazanmaya başladı. Asgari programı İŞÇİ-KÖYLÜ hükümetini oluşturmaktı.

Sosyalist Parti ile ilişkiler iyi değildi. Ancak Avrupa'da faşizmin yükselmekte olduğu herkes tarafından görülüyordu. Komintern anti-faşist birleşik cepheler kurulmasını gündeme getirdiğinde İspanya Komünist Partisi derhal çalışmaları başlattı. Sosyalist Parti'nin



faşizme karşı solu birleştirme girişimlerine pozitif yaklaşan İspanya Komünist Partisi anti-faşist cepheler oluşturulması çağrısında bulundu. Ancak Sosyalist Parti başlangıçta bu cephelerin İspanya Komünist Partisi'nin etkisinde olabileceğini dikkate alarak cepheye ılımlı bakmadı.

İspanya'da devrimci gelişmeler 1930'larda yine baş gösterdi. 1931'de Monarşi devrildi ve 2. Cumhuriyet kuruldu. Bu andan itibaren İspanya'da mücadele Cumhuriyetçilerle milliyetçiler arasında cereyan ediyordu.

1933 seçimlerinde anti-faşist cephe olarak seçimlere girmek yerine, PSOE seçimlere yalnız girdi. Seçimlerde gerici-ler çoğunluğu oluşturdular.

Ancak Cumhuriyetçilerin ortak eylem planı yoktu. Devrimi ilerletmek için ortak bir cephe oluşturmamışlardı. Kaldı ki Cumhuriyetçiler de kendi içinde iki guruba ayrılmışlardı. Sol Cumhuriyetçiler ve Merkezçiler.

1930'ların ekonomik krizini bahane gösteren şehirlerde kapitalistler ve kırlarda latifunda ve toprak sahipleri saldırıya geçerek iş yasalarını kendi lehlerine değiştirmeye başladılar.

Bu gelişmeler karşısında PSOE

radikalleşmeye, devrimden söz etmeye başladı. 10 maddelik bir devrimci planı onayladı. Bu planda toprağın millileştirilmesi, askerin ve sivil muhafızların dağıtılması, dini kuruluşlara son vererek mülkiyetlerine el konulması vardı. Ancak planda endüstrinin millileştirilmesi yoktu. PSOE'nin etkisinde olan UGT sendikasının liderliği değişti ve UGT, Largo Caballero başkanlığında DEVRİMCİ KOMİTE oluşturdu. Devrimci Komite Madrid'de mahalle örgütlenmesine geçti. Ancak Anarko-Sendikalist CNT "özgürlükçü komünizm" hedefi olmayan devrimci eylemlerde yer almayacağını açıkladı.

Orta sınıfları temsil eden sol-Cumhuriyetçiler de sola kaymaya başladı. Eylül 1934

İspanya Komünist Partisi "tüm iktidar İşçi Köylü Cephesine" sloganı çerçevesinde İspanya Komünist Partisi'nin asgari programını kitlelere sundu.

Ekim 1934'te genel grev çağrısı ile ayaklanma başladı. Madrid'de grev ilk etkili başladı ancak ayaklanma başarılı olamadı. Katalonya bölgesinde Barcelona'da ayaklanma ilk başarı sağlasa da askeri birlikler

tarafından bastırıldı. 1934'te madencilerin yoğun olduğu Asturia bölgesinde CNT'nin de desteği ile İşçilerin Birleşik İttifakı oluşturuldu. Ve ilk devrimci komün burda hayata geçirildi. İşçiler milis güçler oluşturarak silah fabrikasını ele geçirdiler. Ancak işçiler saldırıyı henüz koordineli yürütemiyorlardı. Yakın kasabadan destek alabilecekleri halde bunu beceremediler. Gerici hükümet askeri birlikler ve uçak göndererek Asturia'daki ayaklanmayı bastırdı. Devrimci komite şehir düşer düşmez sonuna kadar savaşmak yerine şehri terk etti. Komünistler ise cepheyi terk etmek yerine savaşarak organize bir şekilde geri çekildiler. Bunun sonucunda asker binlerce işçiyi katletti ya da tutukladı. Bu dönemde İspanyada 20 binden fazla kişi gerici tarafından tutuklanmıştı.

Asturia'daki ayaklanmaya tek sahip çıkan İspanya Komünist Partisi oldu. Diğer siyasi partilerin liderleri ise Asturia'daki ayaklanmayla ilgili ilişkileri olmadığını açıklayarak sorumluluğu o bölgede bulunan siyasi grupların, sendika ve parti liderliklerine yüklediler.

devam edecek...

BİR TESPİT YAZISI

II. KİM, NEREDEN ÖĞRENİYOR?

Sayı 132'den devam...

Yoldaşlardan gelen tepkilerden birisi de, "Diğer akımların tamamen kötü, Anti-Marksist olduğunun kavranması gerekliliği ve onlara düşman olmadan KSP'li olunamayacağı" şeklindeki yaklaşımdır.

Birinci olarak buradan KSP'yi çıkar. Ve genel bir prensip olarak olayı ele al. Bu genel prensip çerçevesinde "Ben ML'yim, diğerleri ML'yi çarpıtıyor. Alt edilmesi gereken düşmanlardır onlar" bu çerçevede hareket etmeyen örgüt var mı? Yok. Ve bu genel

■ Birinci olarak buradan KSP'yi çıkar. Ve genel bir prensip olarak olayı ele al. Bu genel prensip çerçevesinde "Ben ML'yim, diğerleri ML'yi çarpıtıyor. Alt edilmesi gereken düşmanlardır onlar" bu çerçevede hareket etmeyen örgüt var mı? Yok. Ve bu genel çerçevede bunda yanlış bir şey var mı? Yok. KSP dışındakilere laf atılmasına bozuk çalanlar o KSP dışındakilerin KSP'ye laf attığını bilmiyor mu? KSP'yi yanlış ilan etmek, ona karşı ise KSP saflarında bozgunculuk yaratmak KSP düşmanlığı değil mi? Nedir ki KSP düşmanlığı eğer somut birşey değilse?

çerçevede bunda yanlış bir şey var mı? Yok. KSP dışındakilere laf atılmasına bozuk çalanlar o KSP dışındakilerin KSP'ye laf attığını bilmiyor mu? KSP'yi yanlış ilan etmek, ona karşı ise KSP saflarında bozgunculuk yaratmak KSP düşmanlığı değil mi? Nedir ki KSP düşmanlığı eğer somut birşey değilse?

KSP'yi çok sever ama KSP'ye adam vermeyi reddeder.

"Ya KSP'lisin ya benden" der.

KSP'yi çok sever ama "KSP reformcu" der.

"Mao'ya laf atıyor" der.

"Kompüterci-üretici güçler teorisi savunur" der.

KSP'yi çok sever, KSP düşmanlarıyla iş yapar.

Yahu bu dostluk KSP zararına. KSP düşmanlığı pratikte.

KSP ama bu bahsi edilen gruplar gibi iş yapmaz. KSP hakikaten dosttur bunlara. Onlar emperyalizme, büyük burjuvaziye az biraz zarar verirse, KSP onların bu zarar verme imkanlarını artırmak taraftarıdır. Bu nedenle onlara birleşin der! AEBC der. Onların günlük duruşlarından onların saçmalıklarını öne çıkarmaz. Toplumun çeşitli kesimlerinde onların zemin kazanmasında zarar değil, yarar görür -kendisi olaya el atmadığı oranda. Burjuvaziye karşı en küçük bir çabayı bile geliştirmeye, koruyup kollamaya çalışır KSP. Afrika'ya herkes saldırırken (ve biz de saldırırız malumdur) Afrika'yı Denktaş vb saldırılarından koruma işinin başını biz çektik. Arif Hoca vb. Takımı onlara saldırır, onları yalnız bırakırken biz

■ Yoldaşlardan gelen tepkilerden birisi de, "Diğer akımların tamamen kötü, Anti-Marksist olduğunun kavranması gerekliliği ve onlara düşman olmadan KSP'li olunamayacağı" şeklindeki yaklaşımdır.

koruduk. Teşekkür mü aldık? Düşmanlıktan mı yaptık? Ve de düşman değil miyiz? Ve de onlar ne yaptı?

Biz burjuvaziye karşı savaşımızda kullanabileceğimiz tüm güçleri koruruz. Onlarla dost oluruz. En pisleri dahil. Ama iş ML'ye geldiğinde, onun korunmasına geldiğinde bu işte ne zaman tanırız ne de mekan. Her şart

yanlışlık son tahlilde insanlık düşmanı suç işlemek veya işlememektir demeye çekmeye çalışıyoruz sorunu? Doğruluk-yanlışlık gevezelik sorunu olmaktan çıkmalı. İşin içinde insan canı olduğu kavranmalı. Sorun basit bir doğru-yanlış sorunu değil. İnsan canı sorunu. İnsanlığın geleceği sorunu. Devrim, proleter devrim sorunu. Komünizmi kurma sorunu.

Evet şu anda KSP ML teorisinin savunmasında tek kalmış durumda. Lenin o duruma düşmedi mi? Bolşevikler o duruma düşmedi mi? Ve bu lafları BP de tekrarlamıyor mu? Tekrarlıyor. Sorun kimin doğru yanlış olduğunu tespit etme sorunu. Her bir yoldaş bu konuda karar vermek zorundadır. -ne de olsa insanlık düşmanı suç işleyip işlememe sorunudur-

O dedi kabullen. Bu dedi kabullen. Biz kaç

kere diyeceğiz yoldaşlarımıza, bu bizim kabullenemeyeceğimiz bir tavidir, biz ne dediğimizi bilen ve ne dediğini bilen yoldaşlar istiyoruz diye... Bağımsız düşünme yeteneği istiyoruz diye... Bunu zorladığımızda da laf geliyor. Neymiş? Başı boş bırakıyormuşuz. Yoldaş sen kendi

■ Kafalarda duygusal olarak ya da bazılarının duyarak bir ML parti şeması oluşturmak ve partileri buna göre konumlandırmak gibi bir sorunla da boğuşmaktayız.

Bu işin bilimi üzerine, mantık yürüterek bir yere kadar varabilirsin. Bilimi, bu bilimin kurallarını öğrenmedikten sonra sırf mantıkla ilerleyemezsin.

Ondan sonra da ya Maocu olursun, ya Troçkist, ya Deniz, İbo, Mahir savunucusu...

altında ML prensipler ve öğretiler savunulmalı. Buna kimin ne zaman dost olduğunu şartlara bağlı olarak tespit etme yeteneği de dahildir.

Herkes Türkiye'deki sol kanada karşı savaş açmışken biz onları sağcı kanat saflarında savunmaya çabaladık. Onların da birlik çalışmalarına alınmaları için çaba gösterdik.

Bir yandan sağ kanat, bir yandan sol kanat bunu imkansız kıldı. Biz her kanada da dostça yaklaştık. Her iki

kanat da bize genelde düşmanca yanaşırken bile böyle yaptık. Yapacağız da. Bizim sorunumuz devrim. Bu amaçla güçleri harekete geçirmek.

Ama adam ML'yim diyor, genel teori ve tarih konularında ortalığın altını üstüne getiriyor. Günün sorunlarına yaklaşımında da aynen. Ne yapacaksın? Doğru isen "onlar yanlış diyeceksin" -nasıl ki onlar doğru oldukları için(?) sana "yanlışsın" diyorsa burada da değindiğimiz sorun karşına çıkar. Bizzat burjuvazinin kullandığı bir sorun. Doğruyu savun kardeşim. Elin mahkum. Bu temelde bölün kardeşim. Ve de işi ölüm kalıma çevir. Karışsın ortalık. Ne yapacaksın? Sordun mu kendine? Doğru olmayı garantileyeceksin. Biz niye doğruluk-

başına bir bireysin. Bunu bil. Bizler bireyler olarak bir araya, gönüllü birlik ve ortak bilinç ve iradeyle bir araya gelip bir parti oluşturuyoruz. Bilinçli olmalısınız. Bilmelisiniz. Yani öğrenmelisiniz. Biz sizin için öğrenemeyiz. Size öğretmek için çaba sarf etmediğimizi söylemeniz ise tamamiyle bir haksızlıktır. Sen öğrenmek için çaba sarf etmezsen ben sana nasıl öğreteyim? Kaldı ki benim de sürekli öğrenmem lazım.

Öncelikle ML denilen bilime kimin uyup kimin uymadığını kavramak yerine, ML'yi bunu yaratanların kaleminde kavramak yerine, bu işte deneyimli olanların tecrübelerinden yararlanmak yerine dergi sayfalarından ya da birkaç propagandatif, ajitatif

sözü şiar ediniyorsak, bu işte bir sorun var demektir.

Kafalarda duygusal olarak ya da bazılarının duyarak bir ML parti şeması oluşturmak ve partileri buna göre konumlandırmak gibi bir sorunla da boğuşmaktayız.

Bu işin bilimi üzerine, mantık yürüterek bir yere kadar varabilirsin. Bilimi, bu bilimin kurallarını öğrenmedikten sonra sırf mantıkla ilerleyemezsin.

Ondan sonra da ya Maocu olursun, ya Troçkist, ya Deniz, İbo, Mahir savunucusu...

Kıbrıs'ta olduğu gibi Türkiye'nin de sağ ve sol kanatları bize karşıdır. Gökten mi düşüyor bu karşıtlık? Bizde de kaçınılmaz olarak sağ ve sol sapsamalar olur. Ama biz de bunlar çizgi haline gelmedi, gelmeyecek de ümit ederiz

KSP emperyalist bir planın elde edilmesi mücadelesine taktiki olarak destek verir, Kıbrıs'taki burjuva sol partilere benzediği iddiasıyla özellikle Türkiye ve Yunanistan tarafından yayılım ateşine tutulur. (Bkz: Kıbrıs Sorunu'nun Çözümü ve Enternasyonal İlişkiler, Annan Planı Strateji ve Taktik)

KSP karar alır ve der ki, bundan böyle iki tarafın şovenistlerinin işine gelen, adanın birliği için adım atmaya, tüm ada çapında ortak örgütlenmeye yol açmayacak etkinliklerde yer almayacağız; bu karar medyaya yansır, bu sefer de sağ kanat bize "barışçı değil, marjinal grup, tabela partisi, Denktaşçı" diye saldırır.

Yani, KSP hiçbir şekilde bir tarafa "yananamamaktadır".

Bu iki kanadın birliğini net olarak görebiliyorsunuz değil mi?

Duygusallıkla, hislere dayanarak devrimcilik yapılmaya çalışıldığı oranda, bu işin bilimine yönelmeleri de aynı oranda zorluklar içermektedir.

Bu bilimin öğrenilmesi sonucunda (önyargıların kırılması, duygusallıktan arınmak ve bir bilim insanı titizliğiyle bu işe eğilmek, dürüstçe, yanlışlarda ısrar etmemek gibi etkenlerin de katkısıyla) doğru yola çark etmenin mümkün olduğunu düşünebilir miyiz? Elbette..

Devam edecek...

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi 87 Yaşında

İnsanlık tarihinde 5 Kasım önemli bir gün. Bundan 87 yıl önce Rusya işçileri yoksul köylülükle el ele kendi geleceklerini belirlemek, kapitalizmin ve feodalizmin köleliğinden kurtulmak, insanlığın yüz karası olan insanın insan tarafından sömürsüne son vermek ve komünist toplumu yaratmak amacıyla iktidarı ele geçirdiler. İşçilerin bu başarısı yıllarca sabırla onlara önderlik eden, doğru stratejik ve taktik hedeflerinin ne olduğunu sürekli olarak işçi ve yoksul köylülere anlatan Bolşevik Partisi sayesinde gerçekleştirildi.

87 yıl önce zaferle sonuçlanan bu devrim emperyalizm ve onun ajanları tarafından yıkıldı. Bugün burjuvazi komünizmin öldüğünü ilan etse de, kendi "mezar kazıcıları"ndan ne kadar korktuğunu onlara karşı attığı her adımdan belli ediyor. İşçilerin çalışma koşullarını iyileştirme talebine dahi karşı duruyor. Emperyalist burjuvazi işçilerin yıllarca verdiği mücadeleler sayesinde kazandıkları hakları kısıtlamak için saldırılarını artırdılar. İşte bu

karşı kahramanca savaştan Sovyet askerleri, işçileri ve yoksul köylüleri metropollerdeki işçilerin desteğiyle emperyalizmi yenerek sosyalizmin inşasına geçtiler.

Tek ülkede sosyalizmin kurulamaya-

her türlü olanak sağlayarak SSCB'ye saldırmasını teşvik ettiler. Ancak emperyalistler arası çıkar dalaşması emperyalistlerin SSCB'yi yıkma planı yerine birbirleri arasında yeni bir dünya savaşına yol açtı.

İkinci dünya savaşında faşizmin barbarlığına karşı zaferin kazanılmasının altında yatan gerçek buradadır. SSCB böyle bir sosyalist sisteme sahip olmasaydı barbar Hitler faşizmine karşı insanlığın zaferini kazanamazdı.

İkinci Dünya savaşı sırasında İngiltere 200 bin insanını kaybederken, SSCB 25 milyon insanını kaybetti. Hem de birçok değerli elemanlar insanlık uğruna seve seve canlarını feda etti. SSCB sayesinde Doğu Avrupa ülkeleri ve Çin sosyalizme kazanıldı. 1949'da bir milyar insan komünizm için kolları sıvadı.

Ülkede bunca yıkım yaşayan aynı SSCB 4 yıl içerisinde savaşın yaralarını sardı. Ülkede toplumun sürekli artan ihtiyaçlarını sağlayabilecek bolluğu yaratan üretim sistemine geçiş için çalışmalara geçildi. İsmi AZ olan ve dünyanın ilk Tam Otomatik Fabrikası 1951 yılında SSCB'de hizmete girdi. Tam otomatik üretim sayesinde kafa ile kol emeği arasındaki farklılığın kaldırılması için çalışmalar hızlandırıldı.

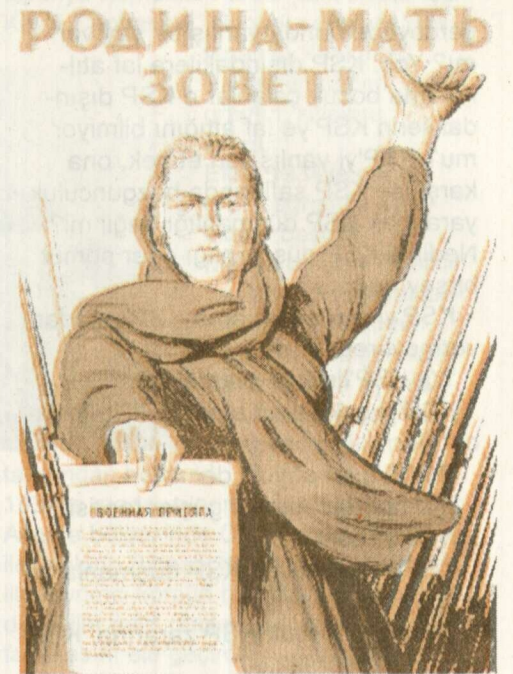
SSCB'deki tüm bu başarılar, geniş yığınlarla bağlı olan, onların desteğini alarak teorik ve pratik çalışmalarını aksatmayan ve çelik bir disipline sahip olan Bolşevik Partisi sayesinde gerçekleşti. SSCB'deki bu başarılar dünya emperyalizmine korku saldı. İşçiler emperyalistler bir dizi metotlarla SSCB'yi çökertmek için faaliyetlerini artırdılar. Emperyalistler, ülke içinde tek ülkede komünizmin kurulabileceğini kavrayamayan bir dizi istikrarsız öğelere çeşitli şekillerde destek sağladılar. Bu istikrarsızlar sayesinde tek ülkede komünizmin kurulması için gerekli adımlar atılmak yerine bilimsel olmayan gelişmiş güzel uygulamalarla komünizmin temelleri dinamitlendi. Tüm bu dinamitlemelere rağmen SSCB 40 yıl sonra yıkılabildi.

Emperyalizmin azgın saldırısını yaşadığımız bu günlerde, emperyalistlerin "globalleşme, uluslararası güvenlik ve adalet" siyasetlerinin dünyanın işçi ve ezilen halklarını aldatarak tekellerin azami kârlarını artırmayı

güttüğü her gün kendini daha açık bir şekilde sergilemektedir. Bazılarının iddia ettiği gibi emperyalizm insancılaşmadı. Emperyalizm canavarının nelere muktedir olduğu dünyanın her yerinde görülmektedir. O hiçbir zaman dünya işçilerinin ve ezilen halklarının baş düşmanı olmaktan çıkmadı.



Otomasyonun aşırı derecede gelişmiş olduğu günümüzde bir proleter devrimi sonrası komünizme geçişin daha hızlı olacağı açıkça görülmektedir. Modern, bilgisayar ağları sayesinde tam otomatik üretim aracılığı ile insanlık için bolluk bugün bile yaratılabilir. Geleceğin proleter devrimi üretim



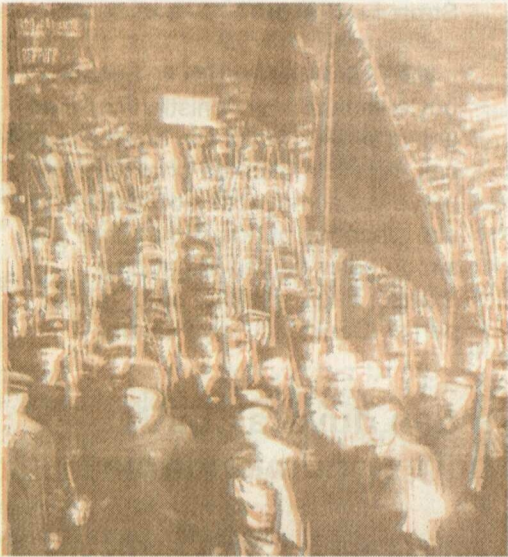
araçlarındaki bu özel mülkiyeti ortadan kaldırarak bunu sağlayabilir.

Ve bunu başarır da. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni işte bu coşku ve bilinçle kutluyoruz.

Yaşasın Büyük Ekim Sosyalist Devrimi!

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşiniz!



gelişmeler karşısında gerek Avrupa'da, gerek Amerika'da ve gerekse de dünyanın birçok ülkesinde bu saldırılara karşı duran ve gücünün bilincinde olan bir işçi sınıfı bulunmaktadır. Ancak işçi sınıfının bu bilinç seviyesi 1917'deki Rus işçileri gibi iktidarı ele geçirme gerekliliğini kavrayacak noktada değildir.

87 yıl önce işçiler Rusya'da yönetimi ellerine alarak insanlık için felaket olan Birinci Dünya Savaşı'na son verdiler. Ezenler, sömürenler olmadan kendi yaşamını iyileştirmek için harekete geçtiler, toprağı millileştirdiler ve büyük ölçekli üretim araçlarındaki özel mülkiyete son vererek Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni kurdular. İngiliz, Alman ve bir dizi büyük emperyalistlerin doğrudan saldırılarına

cağını iddia edenler, o dönemde SSCB'deki sınıfların dizilişinde şehir küçük burjuvazisine arka çıkarak büyük sanayi işletmelerinin hızla devreye konulmasına karşı çıkıyorlardı.

Buna rağmen SSCB 1933'lere geldiğinde sanayisini kurdu ve kırlarda modern üretimi hızla hayata geçirmeye hazırlandı. 15 yılda en modern teknolojiye sahip fabrikalarla üretimi devreye koyan SSCB, bu modern sanayi sayesinde kırlarda modern kolektifleri hayata geçirmeye başladı. Kırlarda kolektifler ve devlet işletmeleri en modern tarım makineleri ve üretim tekniği ile donatılarak tarımda üretkenlik kat kat artırıldı.

Nüfusun yüzde doksanın tarımla uğraştığı bir ülkede, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yarattığı olanaklar sayesinde 20 yıllık bir zaman dilimi içinde dünyada ikinci büyük ekonomiye sahip bir ülke yaratıldı. Emperyalist dünya ekonomik krizden çıkamazken, SSCB ekonomisi başarıdan başarıya koştu, üretim araçlarındaki her türlü özel mülkiyet ortadan kaldırıldı ve burjuvazi bir sınıf olarak tasfiye edildi.

Devrim öncesi ulusların hapishanesi olan Rusya, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi sonrası bir ulusun başka bir ulus tarafından baskı altında tutulmasını ortadan kaldırdı. Sosyalist ulusları yarattı. Ulusların kardeşçe eşitlik ilkesiyle dayanışmasını sağladı. SSCB bu başarısı sayesinde dünya işçileri ve ezilen ulusların ve halklarının önderi oldu.

Emperyalistler SSCB'yi yıkmak için her türlü yola baş vurdular. Faşizme

Kıbrıs'ta

SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk



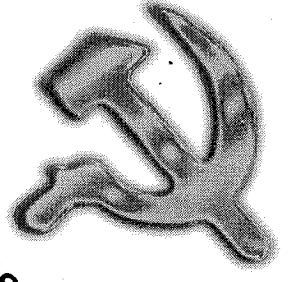
SOSYALİST GENÇLİK

Kasım 2004, Yıl:1 Sayı:14

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK



YÖK ÜZERİNE

"Meşhur" 6 Kasım'ın gelmesiyle birlikte Sosyalist Gençlik gazetesi olarak üniversiteleri bir yoklamak istedik. Amacımız, öğrencilerin YÖK'ün kuruluş yıldönümünde bazı kritik sorulara verecekleri yanıtları öğrenmek, gençliğin YÖK konusundaki nabzını yoklamaktır. Görüştüğümüz öğrencilerin verdikleri yanıtlar, sorunun sadece YÖK konusunda bilgi sahibi olup olmamakla ilgili olmadığını gösterdi. Sorun, 12 Eylül'ün izlerinin bugüne yansımalarıydı. Dev bir apolitikleştirme ve sindirme politikasının ürünüdür aslında verilen yanıtlar. Bu konuda verilen sadece yanıtları da sahiplerini de eleştirmek biraz tek yanlı ve acımasız bir tutum olacaktır. Her şeyi koşullandıran, -verilen yanıtları bile- ekonomik sistem ve onun yönetim biçimleridir. Muhafız kesimin üzerinden buldozer gibi geçen 12 Eylül'ün kimler tarafından nasıl sistemli ve ileriye dönük bir faşist proje olduğunun da ispatıdır aslında verilen yanıtlar. Tavrı alamamanın, bilgisizleştirmenin, politikadan korkutmanın, sorunlara duyarsızlaştırmanın "aman başıma bir iş gelir, bunlar tehlikeli konular" yaklaşımının topluma, özellikle de gençliğe aşılmasının projesidir 12 Eylül ve YÖK mantığı. Tabii bu tespitler mutlaklaştırılıp genele maledilemez. Bu da acımasız bir tutum olacaktır. Gençlik her ne kadar apolitikleştirilse de, duyarsızlaştırılsa da ülke sorunlarına, toplum sorunlarına, ideolojik

sorunlara duyarlı kalabilen, muhalif olabilen, bu anlamda da "tehlikeyi" göze alabilen genç kesimlerin varlığı da su götürmez bir gerçek. Ancak ne yazık ki, bu kesim, genelin içinde azınlık bir hale gelmiş, getirilmiştir. Hatta "korkulan, yanına yaklaşılmaması gereken, başı belada adamlar" olarak gösterilmek istenmektedir. İsterseniz, sorularımıza verilen bazı yanıtlara göz atarak devam edelim; **SG: YÖK'e yaklaşımınızı öğrenebilir miyiz?** - "Çok bildiğim birşey değil bu. Yani kabataslak birşey biliyorum YÖK'le ilgili." - "Pek kapsamlı bilgiye sahip değilim YÖK hakkında" Görüldüğü gibi YÖK konusunda öğrencinin bilgisi yok. Ders hocasının ismini bilmemesi gibi bir durum, öyle değil mi? Birkaç soru ve yanıtına daha bakalım; **SG: Kıbrıs'taki üniversitelerin YÖK'e bağlı olmalarını doğru buluyor musunuz?** - "Tabii, Kıbrıs da bir Türkiye Cumhuriyeti topluluğu olduğu için, onun üniversitelerinin de gayet yabancı bir yere bağlı olmasından kat kat daha iyidir. Tabii ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne bağlı olacaktır. Yani YÖK'e." - "Yani bu verilecek eğitime bağlı. Yabancı dil açısından bence iyi." Bizzat Türkiye'nin yabancı ve "tanınması gereken" bir ülke olarak göstermeye

çalıştığı işgal altındaki bir memleketin eğitim sisteminin YÖK'e bağlı olmasına yaklaşım, Türkiye'nin ana, Kıbrıs'ın da yavru ve "sömürülmeye değer" olduğu noktasında kilitleniyor. Gerçekten 12 Eylül'cüler ve MGK, "resmi devlet politikasını" gençliğe iyi aşılamışlar. MGK mantığından başka görüşlerin yaşama hakkı yok ki zaten Türkiye'de! **SG: YÖK sizce kimlerin eseridir?** - "Hiçbir bilgim olmayan bir soru bu. Fazla kapsamlı bilgiye sahip değilim bu konuda ama, Türkiye üniversitelerinin, bazı profesörlerimizin eseridir." - "Yüksek Öğretim Kurumu'nun. Profesörler, öğretmenler falan yani." - "Türkiye Milli Eğitim Bakanlığı'nın, Kurulu'nun. Bunlar öğrencileri seçerler, sınavlar düzenlerler herhalde. Bilmem ki..." Devam edelim; çünkü yanıtlar ilginçleşiyor; **SG: YÖK'e karşı mücadele gerekli midir? Gerekliyse neler yapılmalıdır?** - "Tabii, bu gereklidir. Çünkü, eğitimin en iyi şekilde olması sağlanmalıdır. Bunun için de mutlaka YÖK'le bir mücadele edilmelidir." - "YÖK tabii yontulmalıdır. Öğrenciler tabii ki doğru fikirlerini savunmalıdırlar. Bunları da YÖK'e karşı duyurmalıdırlar." - "YÖK'e karşı mücadele... Fazla bir mücadele istemiyor zaten." - "YÖK'ün öğrencileri sıkıması gerekir." - "YÖK'e saygısızlık yapmak istemeyiz tabii. Bence, iyidir." Verilen yanıtlar çelişkili aynı zamanda... Neden?

Öğrenci, her ne kadar apolitik olsa da, bazı yakıcı sorunların farkında. Ancak bunun nedenlerini ve çözüm yollarını bulmakta zorlanıyor. Bu da yine temeldeki mantıktan kaynaklanıyor. Mesela YÖK'ün baskıcı bir kurum olduğu fikri öğrencinin beynine yerleşirken, buna karşı da bir tavır gelişmişken, "fazla radikalleşmeyi" gereksiz görüyor, sadece "olmamalı, yanlış" şeklinde tavrını koymakla yetiniyor. Aslında fazla yoruma da gerek yok. Sorulan sorular ve verilen yanıtlar gerçekleri ortaya koyuyor. Bunda, daha önce de belirttiğimiz gibi öğrencinin kendini bireysel anlamda geliştirmemesinden çok, baskıcı sistemin kendi istediği şekilde nesiller yetiştirme/yaratma çabasının ve sistemin muhalefet üzerinde ezici üstünlüğünün (baskı araçları, propaganda yöntemleri, kitleye ulaşma yöntemleri, kendi kontrolündeki basın yayın olanakları vb) etkisi dikkate alınmalıdır. Peki ne yapmalı? Öğrencinin yakıcı sorunlarıyla ilerici gençler birebir ilgilenmelidirler. Kitlelerin içinde, bilinçlendirme görevini layıkıyla yerine getirmeli, alternatifini gösterebilmeliler. Bunu da marjinalleşmeden, onlardan birisi olduğunu kitlelere kanıtlayarak gerçekleştirmeliler. Önümüzde duran görevlerden birisi de öğrenci gençliğin örgütlenmesi, bilinçlendirilmesi olduğuna göre, şapkayı önümüze alıp düşümenin zamanıdır diye düşünüyoruz.

KIVILCIM

GENÇLİK MÜCADELENİN MOTORUDUR

İçinden geçmekte olduğumuz süreci hepimiz gözlemliyoruz. Birleşik bir Kıbrıs için sokaklara dökülen halkın en önünde yürüyenler dinamik gençlik kitleliydi. Referandumda da öyle... Ne zaman hükümetler kuruldu, verilen sözler unutuldu, işler izolasyonların kaldırılmasına, KKTC'nin tanıtılmasına döndü. Gençlik de, tüm toplumsal hareketteki gerilemeyle doğru orantılı olarak, dinamizminde gerileme yaşadı. Bunda da en önemli pay, hükümetçilik oynayan, barış güçlerinin birlikteliği hükümeti yerine çıkar hesaplaşmalarına giren partilerdedir. Bunu görmemiz lazım. Emperyalizmi yıkmayı amaçlamayan bir hareketin içinde taktiki olarak yer aldığımızı unutmamamız lazım. Böyle hareketlerin doğal sonuçlarını iyi gözlemlememiz lazım. Kıbrıs'taki 3 yıllık mücadelenin, Türkiye'nin AB üyesi olmak için gösterdiği eforun potasında nasıl da eritildiğini farketmemiz lazım.

Bizlerin, Türkiye AB'ye üye olsun diye bomba konan meydanlara 80 bin kişiyle yürümediğimizi dostla düşmana göstermemizin zamanıdır. Kıbrıs'ın geleceğini Türkiye'nin AB sürecine endeksleyenlerin politikalarını sorgulamamızın zamanıdır. *** Hükümet kurma çalışmaları tam bir Arap saçı... Erken seçim kapıda gibi görünüyor. Peki gençlik olarak üzerimize düşenler nelerdir? Tüm ada çapında birlik oluşturulmadığı sürece, (hadi bunun adına da tüm Kıbrıs'ın BMBP'si diyelim) emperyalist Annan Planı'nın bile elde edilemeyeceği net olarak görülmüştür. Kıbrıs sorununu burjuva-emperyalist şartlarda çözmek isteyenlerin, ipleri emperyalizmin eline bırakanların politikalarının iflas ettiği gün gibi ortadadır. Zaman zaman "birlikte mücadele, barış, çözüm" gibi beylik laflarla gündem yaratmaya çalışsalar da, bu süreçte burjuva partilerin çaresizliği çok net olarak farkedilmektedir.

Türkiye'nin AB süreci, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB üyeliği, KKTC'yi tanıma sorunu, izolasyonlar derken, ana amaç arka planda kalmış, halkımızın bazı kesimleri "artık elimizden bir şey gelmez" noktasına gelmiş, bazı kesimler de "bunlardan adam olmaz, bunlar da kandırdı bizleri" düşüncesinde karar kılmışlardır. Peki, Kıbrıs halkı çaresiz midir? Gençlik çaresiz midir? Eğer ada çapında birlik oluşturulmazsa, TC'nin, ABD'nin, AB'nin, İngiliz'in şövalyelerinin peşinden gidilmeye devam edilirse, evet, çaresiziz. Eğer tüm emeklerimizin emperyalistler tarafından nasıl çıkarları için kullanıldığını, bunlardan bize hayır gelmeyeceğini, bunlardan kurtulmadıkça da bizleri ezmeye devam edeceklerini farketmiş ve bunlara karşı mücadele gerekliliğini kavradığımız müddetçe çaresiz değiliz. *** Önümüzde büyük ihtimalle seçimler var. Bu seçimler, "emperyalizmin Kıbrıs

sorununu çözemeyeceği" tezinin kanıtlanmış olduğu, KSP'nin tezlerinin birebir kanıtlanmış olduğu bir dönemde yapılacak. Bu seçimler, "emperyalizmle iyi ilişkiler yürüterek çözüm bulmaya çalışanların" politikalarının iflas ettiği bir dönemde yapılacak. Gençliğe düşen görev de bu noktadadır. Bu iki tarihi olgunun kavranması ve bunlardan koparak anti-emperyalist mücadele için, ada çapında ortak örgütlenmenin gerçekleştirilmesi için hareket etmek. Tüm Kıbrıs'ın bağımsızlığı için mücadele etmek. En dinamik, en atılgan kesim olarak gençliğe düşen görev budur. Ne birilerinin "proaktif siyasetleri", Ne diğerlerinin anavatancı politikaları, Ne de hepsinin son tahlilde burjuva-emperyalist takipçisi yolları! - Yaşasın KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Siyaseti!

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

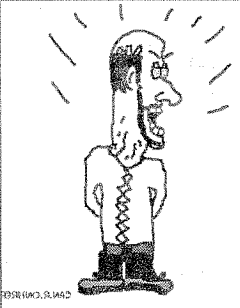
Seçim olursa hangi parti birinci çıkar?

Polemik

Bir memlekette birden fazla Marksizm olmaz. Kendine Marksist diyen partiler arasında ya biri Marksisttir, ya da hiçbiri Marksist değildir. Hangisi?

Üniversite Günlüğü

YÖK'e hayır! Yaşasın demokratik, bilimsel eğitim!



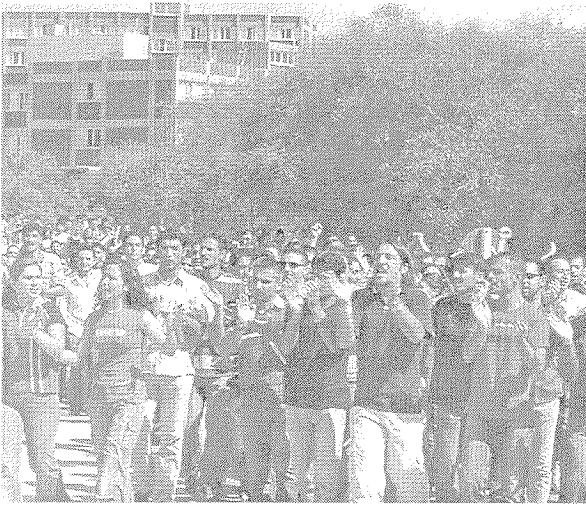
Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

1. Arif Hoca, UBP ile de uzlaşılması gerekir diyor. İyi hocam uzlaşalım da, UBP'nin Denktaşlar'dan farkı ne?
2. Nuri Çevikel, barış güçleri birleşirse tam destek veririm diyor. Yemin et? "Vallahi billahi" demezsen inanmam hal!
3. Yahu bu Annan Planı hikayesi için millet paraları götürmüş. Bizimkiler de güneyde inşaatla çalışsın. Kuzey'dekiler de parklarda yatsın. Yazdayken beyin kanaması ya da kalp krizi

geçiririm diye korkardım, şimdi ülserden korkmaya başladım.
4. Türk lirasından sıfırlar atılıyor. Afferim Tayyip iyi yaptın da, bizim cebe giren para gene aynı. Dalga mı geçiyor bunlar nedir!
5. Nazım Beratlı'nın yazılarını takip ettiğinizde göreceksiniz ki, Ertuğrul Özkök'le adam yarışıyor yahu. Eski solcu ağızları, "eskiden söyledik hey gidi günler ama artık yanlıştan döndük, yaşasın AB" havasında teknokrat üslupları...
Hey gidi hey, yediniz bitirdiniz beni be.



"sosyalist ideolojiyi her türlü küçümseme, ona her sırt çeviriş, aynı zamanda burjuva ideolojisini güçlendirmektedir"



Yakın Doğu Üniversitesi'nde Son Nokta

YDÜ yönetiminin öğrencilerin kazanılmış haklarını elinden alması ve öğrencilerin eylemlilikleri ile devam eden süreçte yeni bir aşamaya girildi. Öğrenciler, onca görüşmeye ve eyleme rağmen haklarını gasp eden yönetimin geri adım atmaması ve bir uzlaşmaya varılmaması nedeniyle 27 Ekim tarihinde bir basın açıklaması yaptılar. Köprü Cafe'de yapılan açıklamada, özette okulun haklarını geri vermediğini, bir lütfmuş gibi yönetimin öğrenciyle pazarlık masasına oturduğunu, kazanılmış haklarının devamını istediklerini, tüm öğrencilerin bu yakıcı sorun karşısında duyarlı davranması, annelerinin, babalarının alın terine sahip çıkmaları gerektiğini belirten öğrenciler, bu aşamadan sonra

mücadelelerine hukuki yoldan devam edeceklerini açıkladılar. Basın açıklamasının ardından "Yaşasın Öğrenci Dayanışması", "Suskun Öğrenci İstemiyoruz", "Rektörlük Şaşırdı Sabrımızı Taşırdı" gibi sloganlarla Rektörlük binasına yürüyen öğrenciler, temsilcilerini daha önce verdikleri dilekçelerin yanıtını almaları için yönetime gönderdiler. Ancak öğrencilerin bu talepleri de "yönetimden birilerinin okulda olmadığı" gerekçeyle sonuçsuz kaldı. Öğrenciler sloganlar, alkış ve ıslıklarla eylemi sonlandırdılar. YDÜ'lü öğrencilere mücadelelerinde başarılar diliyor, gaspçı okul yönetimini kınıyoruz.

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 17

SERMAYE BİRİKİMİ VE PROLETARYANIN YOKSULLAŞMASI I

1. Yeniden üretim, üretim sürecinin daimi yenilenmesi, sürekli olarak yinelenmesidir. Basit yeniden üretim, üretimin aynı ölçekte yenilenmesi demektir. Genişletilmiş yeniden üretim, üretimin genişletilmiş ölçekte yenilenmesi demektir. Kapitalizm için karakteristik olan, üretimin düştüğü kriz dönemlerinde kesintiye uğrayan genişletilmiş yeniden üretimdir. Genişletilmiş kapitalist yeniden üretim, sömürü ilişkilerinin sürekli olarak yenilenmesi ve derinleştirilmesidir.

2. Kapitalizmde genişletilmiş yeniden üretim, sermayenin birikimini önşart koyar. Sermaye birikimi, artı-değerin bir bölümünün sermayeye eklenmesi ya da artı-değerin sermayeye dönüşmesidir. Kapitalist birikim, sermayenin organik bileşiminin yükselmesine, yani değişmeyen sermayenin değişen sermayeye oranla daha hızlı büyümesine yol açar. Kapitalistin yeniden üretim süreci içinde, sermayenin yoğunlaşması ve merkezileşmesi gerçekleşir. Büyük üretim küçük üretime kıyasla, büyük ve en büyük işletmelerin bunlar yardımıyla yalnızca küçük

üreticileri değil, aynı zamanda orta kapitalist işletmeleri de ortadan kaldırdığı ve kendine bağımlı kıldığı tayin edici üstünlüklere sahiptir.

3. Sermaye birikimi ve sermayenin organik bileşiminin yükselmesiyle birlikte, işgücüne talep de görece azalır. İşsizlerden oluşan bir yedek sanayi ordusu ortaya çıkar. Nedeni geniş köylü kitlelerinin yıkıma uğramasında yatan kapitalist tarımdaki işgücü fazlası, tarımsal nüfus fazlasına yol açar. Kapitalist birikimin genel yasası, zenginliklerin sömürücü azınlığın elinde yoğunlaşması ve emekçilerin, yani toplumun ezici çoğunluğunun sefaletinin artması demektir.

Kapitalizmde genişletilmiş yeniden üretim, işçi sınıfının görece ve mutlak yoksullaşmasını kaçınılmaz olarak birlikte getirir. Görece yoksullaşma, işçi sınıfının kapitalist ülkelerin ulusal gelirindeki payının azalmasıdır. Mutlak yoksullaşma, işçi sınıfının yaşam düzeyinin doğrudan düşmesidir.

4. Kapitalizmin temel çelişkisi, üretim sürecinin toplumsal karakteriyle mülk edinmenin özel kapitalist biçimi arasındaki çelişkidir. Kapitalizmin gelişmesiyle bu çelişki giderek daha fazla keskinlik kazanır ve burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf antagonizması derinleşir.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.